UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

3 ГРУДНЯ, 1970.
Число № 49
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
DECEMBER 3, 1970.

ПАПА ПАВЛО VI В АВСТРАЛІЇ

Невдалий замах на Папу в Манілі

Більш як мільйона австралійців вітало на вулицях Сиднею Папу Павла VI, як він їхав з сиднейського летовища через місто. На летовищі привітав Папу австралійський прем'єр Дж. Гордон, висловлюючи подив для далеких подорожей Папи. Папа у відповідь сказав, що приносить привіт "усім братам християнських церков у Австралії". Як відомо, Австралія є у великій більшості протестантська, лише четвертина австралійців належить до Католицької Церкви. На летовищі в Сидней, крім представників уряду та духовенства, Папу вітало бл. 4,000 австралійців.

Свою подорож до далекої Австралії Папа розпочав 26 листопада. Він подорожує окремим італійським літаком, в якому їздять з ним теж журналісти з різних країн.

Перша зупинка Папи була в Ірані, де на тегранському летовищі привітав Папу перський шах Реза Паглеві в оточенні своїх міністрів та інших достойників. Вітало Папу теж понад 2,000 перських католиків, яких у Персії є бл. пів мільйона. Папа відпочивав у королівській залі на летовищі, де жваво розмовляв з шахом та перськими достойниками, що, перший раз в історії, могли вітати Папу на перській землі.

З Теграну Папа полетів до столиці Філіппін Манілі, де мало не впав жертвою замаху венесуельського маляра Б. Мендози Амора. 35-річний Амор приїхав до Філіппін перед двома тижнями і жив спокійно в столиці Манілі. Він роздобув десь священичу сутану, і як Папа прибув до Манілі, він замішався в турт священиків, що вітали Папу. Несподівано для всіх він витягнув дев'ятицалевий ніж й замахнувся ним на Папу. Між Папу та напасника кинувся південнокорейський кардинал Стефан Кім та філіппінський президент Ф. Маркос й захоронили Папу. Поліція негайно обезвладнила напасника й забрала його до тюрми. При переслуханні Амор сказав, що він хотів убити Папу, щоб «звільнити людство від релігійної папської пропаганди». Припускають, що Амор є несповна розуму.

Папа, який докладно бачив, що Амор хотів його вбити, зберіг рівновагу духа й продовжував свою привітальну промову, якби нічого не сталося.

У Манілі Папа служив Службу Божу на площі, де були великі маси людей. Потім мав нараду з азійськими єпископами.

Засудили Амальріка

У Свердловську, СССР, відбувся суд над советським публіцистом Андрієм Амальріком за книжку: "Чи СССР доживе до 1984 р.?". Книжка Амальріка дісталася була поза кордони СССР й викликала в світі чималу сенсацію. Свого часу «УВісті» подали головні уступи книжки Амальріка.

Амальрік передбачає розвал СССР та провал комуністичного режиму, якому він закидає повну нездарність. Він теж підкреслював неминучість советсько-китайської війни та самостійницькі зматання неросійських народів СССР, зокрема українського.

Амальріка судили теж за другу книжку: «Недобровільна подорож у Сибір», в якій він описав своє 18-місячне заслання. В обох книжках суд знайшов «поширювання вигадок, що знеславлюють СССР», й засудив Амальріка на три роки важких робіт. Приятелі Амальріка побоюються, що він хворий на серце, не переживе кари, бо Амальрік прийняв присуд спокійно. Він сказав, що рахувався з тим, що за свої писання може піти до тюрми.

Зміни в системі пенсій

ВАЖЛИВИЙ ПРОЄКТ ФЕДЕРАЛЬНОГО УРЯДУ

Федеральний міністер суспільної опіки Дж. Мунро подав до парляменту проєкт нового закону про пенсії, який зміняє в основі теперішню систему пенсій.

Проєкт нового закону, над яким працювали два роки, передбачає збільшення допомоги для трьох мільйонів бідних канадців, зате зменшення допомоги для тих, що без неї можуть обійтися.

Родинна допомога, тобто допомога на дітей, буде виплачувана лише тим родинам, що мають менше як 10,000 дол. річного прибутку. Родини, що заробляють річно 4,500 дол. або менше, діставатимуть на кожну дитину по 16.00 дол. місячно. Родини, що заробляють більше як 4,500 дол. будуть тратити по одному долярові місячної пенсії за кожних 500.00 дол., що їх заробляють поверх 4,500 дол. Ці зміни повинні б обов'язувати від вересня 1971 р., якщо закон буде схвалений парламентом у тій формі, як його запропоновано.

Пенсії для канадців, що покінчили 65 років життя будуть по 80.00 дол. місячно. Додаткові провінційні пенсійні для тих, що не мають іншого прибутку, будуть збільшені до 55.00 дол. для поодиноких осіб та до 95.00 дол. для подруж. Поодинокі потребуючі повної допомоги пенсіонери діставатимуть місячно 135,00 дол. а подружжя 255,00 дол. Основна пенсія 80.00 дол. буде обов'язувати вже від 1 січня 1971, а збільшені доплати від 1 квітня 1971.

Починаючи від січня 1973 р., нездібні до праці канадці діставатимуть місячно 199,00 дол., замість теперішніх 114,00 дол. В 1977 р. пенсія буде збільшена до 249,00 дол. місячно.

В 1973 р. будуть збільшені теж пенсії для вдовиць до 170,00 дол., із теперішніх 71.00 дол., а в 1977 р. дійдуть до 208,00 дол.

Новістю в проєкті закону є теж те, що родинні додатки, тобто допомоги на дітей будуть підлягати оподаткуванню.

Проєктовані зміни в пенсіях збільшать видатки на один мільярд долярів у 1973-74 році. Тепер уряд виплачує річно на всі пенсії два мільярди 785 мільйонів долярів.

У вступі до проекту закону міністр суспільної опіки Мунро сказав, що уряд відкинув пропозицію встановити певний рівень прибутків для кожного канадця, при чому уряд мав би доплачувати тим, що не мають належного прибутку. Така система коштувала би річно додаткових два й пів мільярда долярів, яких уряд не має до того вона пособляла б лінивству, бо багато людей не хотіли б працювати, а ждали б бездільно, щоб уряд платив їм за їхне неробство.

Новий проєкт законів викликав бурю різних коментарів та чимало критики. Він піде тепер на обговорення парляменту. Можливо, що в часі дискусії будуть внесені деякі поправки, але в основному мабуть закон перейде, бо урядова партія має потрібну до схвалення закону більшість у парляменті.

Хрущов згадує про голод в Україні

Американський журнал «Лайф» надрукував першу частину скорочених спогадів кол. советського прем'єра Н. Хрущова, які незабаром мають вийти окремою книжкою. У цій частині спогадів Хрущов згадує аж два рази про голод в Україні.

Досі Хрущов, який засудив сталінські методи, ніде не згадував про голод в Україні, який Сталін примусив українських селян іти в колгоспи. Хрущов розповідає, як перший секретар київського обласного комітету приїхав до Москви, щоб звернути увагу Сталіна на голод в Україні. Він думав, що Сталін не знає, як люди голодують в Україні і хотів Сталінові про це розказати. В останній хвилині він таки побоявся йти до Сталіна і розказав про голод лише Хрущову. М.ін. він сказав, що до Києва недавно прибув поїзд, навантажений трупами селян, що померли з голоду. Поїзд їхав з Полтави і ставав на кожній станції, де постійно докладали трупів селян, померлих з голоду. Так поїзд заповнили трупами аж по самі береги. Хрущов згадує теж, що в Україні були випадки, що люди їли трупів. Коли Хрущов говорив про це зі Сталіном, той не хотів завести системи харчових карток в Україні ані зменшити достав збіжжя державі. Сталін сказав Хрущову, щоб не мав м'якого серця, що його українці обманюють. Хрущов стверджує, що в Україні був голод двічі: 1932-33 і 1946-47.

Хрущов пише теж про мільйони советських громадян, яких Сталін заслав у табори, де вони вигинули серед жахливих умовин. Понад один мільйон членів комуністичної партії постигла та сама доля. Хрущов вимагає реабілітації для всіх жертв сталінського терору.

Згадуючи, про садистичні жарти Сталіна, Хрущов розказує, що раз, на офіційному прийнятті, Сталін казав Хрущові танцювати гопака перед усіми гостями, щоб його понизити. І Хрущов, хоч як йому важко приходилося, танцював, бо, як він відтак поясняв Мікоянові: «Як Сталін каже танцювати, то розумний чоловік танцює». Дуже часто траплялося, що Сталін просив когось до себе на бенкет, а, як гості, виходили з вечері, на них ждала поліція, яка їх арештувала. Хрущов переказує, що Булганін говорив: «Ідеш до Сталіна, як приятель на вечерю. А, після вечері, не знаєш, чи підеш додому сам, чи поліція повезе тебе до тюрми».

Сталін боявся постійно, що його можуть отруїти. Коли запрошував до себе гостей, то ждав, щоб хтось перший їв страву і аж тоді брався до тої страви. Але ще більше недовірливий був шеф поліції Л. Берія, який на прийняттях у Сталіна їв страви, які йому приносили з його віллі.

Хоч у споминах Хрущова є багато речей, які вказують на те, що спогади міг написати Хрущов, то все таки тепер у цілому світі ведеться завзята дискусія, чи спогади дійсно правдиві, чи їх хтось зфабрикував на основі заслуханих різних інформацій. Це тим більше, що Хрущов заперечив, що він якінебудь спогади передав на Захід.

Покищо майже всі великі газети в світі друкують ті спогади в різних мовах, а американське видавництво «Тайм-Лайф» збирає за них грубі мільйони.

Схвалено закон проти терористів

Федеральний парламент, після довгої дебати, прийняв врешті новий закон проти терористів, який має заступити обов'язуючий тепер закон про воєнні заходи. Закон схвалено 174 голосами. Проти закону голосовало 31 послів, між ними 17 послів партії НДП, 10 послів квебеської соціял-кредитової партії та 4 консервативні посли. Всі лібералі й решта консерватів голосували за закон.

Новий закон в основі має ті самі приписи, що й закон про воєнні заходи, лише трохи злагіднені. Як й у законі про воєнні заходи, теж і в новому законі, за приналежність до організації фронт визволення Квебеку-ФЛК-грозить кара до п'яти років тюрми. Надалі за поліцією залишається право арештувати підозрілих та переводити ревізії без судового наказу. Різниця у тому, що досі поліція держала арештованого в тюрмі без обвинувачення протягом 21 днів, а тепер арештований має дістати акт обвинувачення протягом сімох днів.

Закон тепер іде до сенату. Якщо сенат затвердить його, він буде обов'язувати з днем 30 квітня 1971 р.

ЗАХІДНА НІМЕЧЧИНА Й ПОЛЬЩА РОБЛЯТЬ ДОГОВІР

Міністер закордонних справ західної Німеччини В. Шель та польський міністер закордонних справ Єнджиховський підписали у Варшаві спільну умову, яка нормує відносини між обома державами. Головною точкою умови є затвердження теперішнього польсько-німецького кордону, який включає велику частину кол. німецької території. Обидві держави зобов'язалися розв'язувати всі спірні справи за допомогою ОН та співпрацювати в усіх ділянках. За деякими інформаціями, Польща погодилася дозволити 100,000 німцям, які живуть в Польщі, переселитися до Німеччини.

Короткі вістки

◈ **Альбертське міністерство** копалин та природних багатств продало право на розшуки за нафтовою ропою та газом в 22 місцях Алберти за 842,000 долярів.

◈ **Минулого року канадці** із своїх 9,269,000 телефонічних апаратів перевели поверх 15 мільярдів телефонічних розмов, або по 4½ розмови з кожного апарату щодня. Понад 434 мільйони розмов було позамісцевих.

◈ **Сьогорічні лісові пожежі** вчинили 40% більше шкоди, як минулорічні. Цього року від квітня до кінця жовтня згоріло 2,497,000 акрів лісу, у 9,006 пожежах, а минулого року в 6,380 пожежах згоріло 1,727,00 акрів.

◈ **16 грудня прибуде** до Оттави англійський прем'єр Е. Гіт. Ціллю відвідин: обговорення міжнародних та канадсько-англійських проблемів. З Оттави Гіт полетить до Вашінгтону.

◈ **Федеральний уряд** відкрив у Оттаві інформаційний осередок, що буде давати відповіді та пояснення на запити в справі діяльности федерального уряду та поодиноких міністерств.

◈ **Коштом одного мільярда** долярів буде збудоване нове міжнародне летовище в Сент Сколастік біля Монреалю.

◈ **Американська поліція** Еф-Бі-Ай викрила заговір американських громадян, які хотіли зірвати електричні проводи в Вашінгтоні і викрасти когось з уряду, щоб за звільнення захоплених домагатися звільнення політичних в'язнів та закінчення бомблення Північного В'єтнаму.

◈ **У містечку Віцітрін** в Югославії мав відбутися процес за шмат землі, широкий три стопи. Два обвинувачені брати застрілили двох братів-позовників та одного свідка на коридорі суду ще перед судовою розправою.

◈ **Кол. 49-річний мадярський** амбасадор у Італії Й. Саль, який 1964 р. довів до підписання угоди між Мадярщиною і Ватиканом, втік з родиною до Італії й попросив про політичний азиль.

◈ **Вчителя музики** в Гренбі поблизу Монреалю Франсуа Мерс'є на основі закону про воєнні заходи засуджено на 15 місяців тюрми за приналежність до терористичної організації Фронт визволення Квебеку (ФЛК).

◈ **Зі східнонімецького** пасажирського судна, що їхало з німецькими прогульковцями до Куби, вискочили біля узбережжя ЗДА в море три лікарі та один робітник й дісталися до ЗДА, де дістали політичний азиль.

◈ **Сирія присідналася** до союзу трьох арабських держав: Єгипту, Судану та Лібії. Покищо співпраця та союз буде обмежений до військової ділянки.

◈ **Фабрика автомобілів у** Дітройті «Дженерал моторс», відкликала 4,000 нових особових автомобілів — 1971 р., щоб направити деякі частини в моторі, які можуть утруднювати гальмування автомобілів.

◈ **Індонезія звільнила** з тюрем 218 комуністів, які були арештовані 1965 р. за спробу державного перевороту.

◈ **У летунській катастрофі** в стейті Невада, ЗДА, згинув головний американський керівник розвитку атомної зброї, 52-річний Т. Томпсон.

◈ **У цілому світі** люди вистрілюють вовків. Найбільше вовків (бл. 50,000) є ще в північній Канаді та Алясці. В стейті Міннесота є ще 700, в інших ще менше. У Японії знищено всіх вовків ще 1900 р.

◈ **У Москві** на 78-ому році життя помер советський маршал А. Єременко. Він командував советськими арміями, які обороняли Сталінград.

◈ **Комуністичний Китай** розпочав виробництво літаків — чотири-п'ять щомісяця — для перевозу атомних бомб. Швидкість літаків: 400 миль на годину. Літак може летіти без приземлення за пальним 4,000 миль. Літаки можуть долетіти до СССР, Японії та Індії.

◈ **Цього року відвідало** Польщу 180,000 мешканців СССР, 200,000 з Чехо-Словаччини та 280,000 зі Східної Німеччини.

◈ **На збільшення збіжжевої** продукції протягом найближчих п'яти років СССР призначив 77.6 мільярдів рублів, а 43 мільярди мають дати зі своїх прибутків колгоспи. За ту ціну уряд сподівається збільшити продукцію збіжжя на 20 мільйонів тонн.

ДОПОМОГА Червоного Хреста жертвам повені в східному Пакістані: роздають молоко й ліки.

Не дозволять допомогти жертвам повені

Український конґресовий комітет Америки звертався до американського міністерства закордонних справ та американського червоного хреста з проханням про вказівки, як американські українці могли б допомогти жертвам повені, яка цього року була в деяких областях України. На обидва письма УККА дістав відповідь, що СССР не виявив бажання, щоб хтонебудь помагав мешканцям околиць, де була повінь, бо зовсім не дав відповіді на запит міністерства закордонних справ ні Міжнародного червоного хреста, за посередництвом якого американський червоний Хрест звертався до СССР.

Цього року повені були в 13 областях України, залишаючи тисячі людей без даху над головою.

Румунський червоний хрест звертався по допомогу для румунських жертв повені, що теж потерпіли цього року великі шкоди від повені, і Міжнародний червоний хрест допоміг грішми, харчами та іншими речами.

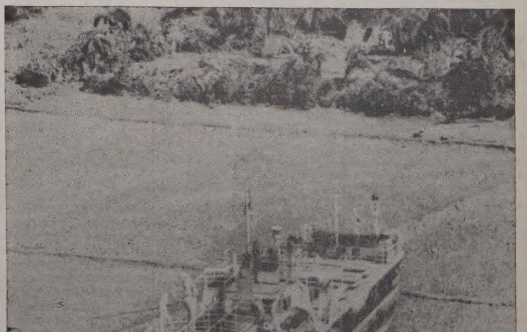

В час страшного буревію у східному Пакістані морські хвилі винесли велике моторове судно з моря й кинули на острів.

14 ДНІВ В УКРАЇНІ

ПОДИВИТИСЯ ПІСЛЯ ДОВГОЇ РОЗЛУКИ

о. Михайло ШЕВЧУК

Належу до тих, що їм уже чверть віку, після другої світової війни, довелося жити поза Україною. І хто ж з них не мріяв, не зідхав, щоб при старості поїхати бодай поглянути на неї. А ставши ногою на рідній землі, заплакати з радости і сказати собі: був і бачив. Допоможи ж мені, Боже, тепер утишити мою розлуку та тугу за нею.

Тож щасливий невимовно і вдячний Богу, довершивши це моє всякденне бажання, бажаю з цієї моєї подорожі поділитися ще теплими споминами і враженнями, що їх збережу, мов цінноші, для себе, вернувшися з України.

З найближчих моїх рідних там живуть: сестра, швагер зі сином і двома доньками та п'ятьма внуками. Два хлопці в найстаршої дочки народились у Сибірі. Є там дві дорогі моєму серцю могили: матері та її внука — партизана. Батькова могила десь у Будапешті, на Мадярщині. Ще не кидаю мрії віднайти її та помолитися на ній. Загинув там, як вояк, за австрійського цісаря 1915 р., залишивши матір удовою, а нас — сиротами: мене та сестру. Не помину й села Г, і хати, що в них, від дитини зріс. Я народився ще в курній хаті, але її не пам'ятаю. Таку хату знаю тільки з оповідань матері. Нагоду курну хату відвідати я мав у бойківськім селі М. взимі 1943 р. Та хата й село М. запам'ятались мені.

Звідти в серпні, після храмового празника Ілії, довелося з багатьма-багатьма тисячами нашого народу йти у важкий «ісход» на Захід, а після п'ятьох років — за море.

Туга за рідним краєм породила не одного поета. Я теж пишу вірші, хоч ніколи не друкував. Наведу дещо для прикладу: «Чи найду дорогу,/ Де село родинне,/ Де серце вспокою,/ Де й воно спочине».

«Клопотавсь по світу,/ Коби не бідити,/ Чи в старості найду,/ З ким добро б ділити?»

«Не кінчаться журби,/ Не вгавають туги,/ На розмовах з Богом,/ Находжу потуги».

Після трирічного клопотання про туристичну візу нарешті її одержав. Книжка п-і І. Книш «Віч-на-віч з Україною» дуже мені подобалась і ще більш додала охоти їхати в Україну.

З аеропорту в Монреалі я виїхав 27 липня ц.р. До Монреалю приїхав поїздом. Літак на годину запізнився. Маю нагоду оглянути аеропорт та зустрінути українську родину М.Д., що їдуть уже вдруге в Україну. З ними я їхав аж до Києва. Вони з Оттави, знають мого краяна Н.П., котрий передав мною хустини своїй сестрі.

На літака сідаємо, ще нема дев'ятої. Помічник пілота робить нам троїм знимку. Сонце при заході, як ми злітаємо вгору і летимо понад Монреалем і Квебеком. Стараюся якнайбільше щось ще бачити з вікна. Стюардеси показують вправи з парашутом. Літак уже високо. Дозволяють і пересістися, як хто бажає, і подають вечерю з канадським шампаном чи й іншим напитком, як хто хоче.

Після вечері сусід М. присідається біля мене на довшу розмову про особисті, родинні, народні й церковні справи. Дружина його вже заснула давно. Пішов спати і М.Д. на вільний сідак, а я, помолившись, чомусь не хочу ще спати. Ану віршуймо! Вірш вийшов досить довгий. Починається так: «Лечу до тебе, рідний краю...»

Літак уже над Атлантійським океаном. Перед нами чотири тисячі миль їзди. Зупинка буде в Цюріху і Відні. Літаком я їхав удруге в моїм житті.

Пробую спати. Кілька разів прокидаюся. Заглядаю крізь шибку. Під нами гори хмар.

Люди в літаку прокидаються. Починають ходити. М.Д. почав розмову з українцем, що з Канади їде в поїздку по Европі. Прибуваємо до Цюріху. Прошу знайомого, щоб моїм апаратом фільмував швайцарські гори та аеропорт. Радо це робить. Був схід сонця, як ми приземлилися. Дуже гарні гори, аеропорт — також. Везуть нас як гостей, до будинків аеропорту, де можна купити сувеніри. Приймають доляри. Швайцарські порядки зразкові.

До Відня летіли зо дві години. Дають нам добрий сніданок у дорозі. Літня чудова днина заповідається.

Туристи «Ер Канада» у Відні роз'їзджаються в різні сторони. Знайомому з Канади бажаю, щоб з України привіз собі жінку (він ще неодружений). Совєтський «Аерофлот» летить о 13.40 попол. До Києва і Москви летить 11 осіб.

Порядки на віденському аеропорті теж добрі. Але не такі, як у Швайцарії. У воєнні роки 1944-46 я жив у Австрії. Не чужа мені ця країна. Та нинішні віденці, мов не ті, яких пам'ять моя записала.

В нас багацько часу після перевірок. Напруження зростає. Адже аж тепер звідси їдемо в Україну. Зв'являється якась американка. Їде до славного Захоріжжя. І вона після довгих років розлуки хоче подивитися на рідну землю.

Амальрик засуджений на три роки

ОДИН ГОЛОС ЗАГЛУШУЮТЬ, ІНШИЙ ОЗИВАЄТЬСЯ

«Пишучи мою книжку, — говорив Андрій Амальрик у лютому минулого року, — я усвідомлював, що ризикую ув'язненням». Цей ризик став дійсністю минулого тижня.

У Свердловську, 850 миль від своєї московської домівки, далеко від настирливих західних кореспондентів, 32-річний совєтський соціяльний критик Амальрик був засуджений на три роки примусової тяжкої праці за «поширення ганебних вигадок про совєтську державу». Між «вигадками» були дві книжки, опубліковані тільки на Заході: „Недобровільна подорож до Сибіру" — звіт про його 18 місячне перебування на засланні та «Чи доживе Совєтський Союз до 1984 року?» — похмурий, апокаліптичний погляд на майбутнє СССР.

ПРОМОВА. Хоч суд навмисне відбувся в далеких уральських горах, проте його подробиці просочились. Стало відомим, що тендітний, із запалими щоками Амальрик не визнав себе винним і в одногодинній промові оголосив суд над собою нелеґальним.

Друзі Амальрика побоюються, що він не переживе жорстокої кари, бо страждає на серцеву недугу. Дружина його Ґізеля заявила одному західному кореспондентові: «Я знаю, що мій чоловік сильний духом і що ні звинувачення, ні присуд духово не зламають його. Але я знаю також, яке слабе його здоров'я. Я боюся за нього».

ЛИСТ. У день суду над Амальником у Сверловську, почувся голос ще однієї сміливої і талановитої людини в Москві. Віолончеліст світової слави Мстислав Розтропович у своєму відкритому листі на 1,000 слів записав: «Чи й справді можливо, що минуле не навчило нас бути обережними і не розчавлювати талановитих людей чи будь-кого іншого?»

Каже далі Розтропович: «Кожна людина повинна мати право самостійно думати і висловлюватись про відомі їй речі, речі яким вона вірить, які сама пережила, без страху». Віолончеліст говорив про свого обложеного друга, письменника Олександра Солженіцина, який знайшов притулок на його дачі під Москвою в час, коли проти нього бушувала дошкульна кампанія.

Розтропович, очевидно боячись, що Солженіцинові відмовлять дозвіл на подорож до Стокгольму 10 грудня на прийняття Нобелівської нагороди, висміював мінливу кремлівську поставу до нагороди. Він підкреслив, що нагорода розглядалась як „брудна політична гра" у 1958, коли її дістав Борис Пастернак, і цього року коли її присудили Солженіцинові. Але коли письменник-сталінець Міхаїл Шолохов був вшанований нею, тоді вона була „справерлизим визнанням світового значення нашої літератури".

Про заборонені твори Солженіцина Розтропович каже: «Він вистраждав право писати про правду так, як сам її бачить».

Лист Розтроповича, який тепер ходить з рук до рук, був адресований до чотирьох більших совєтських газет. Всі вони відмовились його друкувати. Писанням і поширенням цього листа віолончеліст поставив під загрозу свою власну кар'єру.

«Тайм», 23 листопада переклав ТГЛ

Бердичівська ніч

1941 РІК: ЗІ ЛЬВОВА НА СХІД

Частина друга

Перед вибухом німецько-совєтської війни большовики вивезли групу в'язнів зі Львова до Бердичева, де намагались їх убити. Між засудженими на смерть була Л.К., авторка цієї розповіді, опублікованої в журналі «Сучасність».

Передтранспортові формальності буля закінчені, і нас обступили «чубарики». Частинами забирали від нас жінок і виводили кудись через хвіртку. Наша «шістка», бо до нашої «п'ятки» прийшла ще Пеля, трималася разом. Нарешті, прийшла черга і на нас. Було нас близько десятка. Тою самою хвірткою, що наші попередниці, вийшли ми на велике подвір'я перед лікарнею. На нас чекала вже сіра тюремна кибітка. Прохо дячи повз травник, ми одна по одній непомітно схилялися і швидко вхопили по грудці землі, нашої рідної, своєї землі — на дорогу в чужину. Мов скарб дорогий, цілували ми її, загортали в хусточку і ховали на грудях. З дверей лікарні вийшли лікарі і медсестри. Були цікаві поглянути, як ми, «великі злочинці», будемо від'їжджати. Деякі посилали нам жалісні, співчутливі погляди, деякі дивилися з ненавистю, за якою була прихована цікавість. Нас вони мало цікавили. Ми були далеко понад ними, ми кружляли в своєму світі. У вікнах лікарні показалися голови хворих в'язнів. Ті махали нам дружньо руками, прощалися з нами.

Заганяють нас у кибітку.

«Зенко, Зенко, прощавай! — кличу Зенку, що лежала в лікарні».

«Зенко, гляди, як гордо ідуть твої дівчата в чужину. Гляди і перекажи!» — Та тут крики та стусани «чубариків» заглушили наші голоси. Лікарі і медсестри, дивуючися, не розуміли нашої веселости, нашої бадьорости. Одні кивали головами, ніби кажучи, що ми не свідомі того, що нас жде, куди ми ідемо.

Замкнулися за останньою двері кибітки, а з ними закрилося перед нами небо, сонце і світ. Вгорі на стелі мляво мерехтіла лямпочка, що ледве освітлювала кибітку. Було похмурно, і ми сиділи мовчки, притулившися одна до одної. Чуємо, мотор гуде, кибітка рушає з місця. Стискалося кожній серце, міцніше сплелися у дружньому стиску руки, уста тихо, безшелесно шептали прощальні слова чи, може, молитви. Очі пробивали сірі стіни кибітки й линули туди, де на сіннику під вікном у понурій камері стояли три дівчини з піднесеними на прощання руками, туди, де лишилися вірні друзі, де, може, остався й брат. Чим швидше гнала вулицею кибітка, тим міцніше стискалося серце.

Ми сиділи непорушні, кам'яні. В кутку придушено хлипала «совітка» Валя. Не бачили ми світу, не бачили вулиць міста, яким везла нас кибітка, та серце прощалося востаннє з цим шляхом, який значила пронизливою сиреною тюремна машина. А вперта думка, як найшвидша куля, летіла до рідних, до своїх, кружляла по камерах, прощалася, прощалася . . .

Раптом кибітка зупинилася, і ми прокинулися від мрій. Дружній стиск наших рук влив в обличчя свіжу, невимушену бадьорість і зрівноваженість, що поступилася була місцем сантиментальному зворушенню, коли ми віддалися кожна своїм думкам. Ми знову стали спокійні, опанові й горді.

«Чубарик» відкрив двері і наказав виходити. Легко зіскакували ми з кибітки й вільно витягали потерплі руки.Призахідне сонце світило у звиклі до темряви очі так, що годі було дивитися. Та скоро наші опікуни «чубарики» почали нас лаяти, що ми поводимося, як ті, що приїхали на курорт. Зганяли нас докупи і гнали вперед. Поволі очі освоїлися з сонцем і, о Боже, ми побачили світ. Справжній, широкий, просторий світ.

НЕЗАДОВОЛЕНІ. Два кардинали — Оттавіяні й Тіссеран — які часто виступали в оборону папських рішень і прилюдно картали різних "незадоволених", навіть кардиналів, тепер також висловили своє незадоволення новим декретом, який 80-річних і старших кардиналів позбавляє права вибирати папу. Кардиналові Альфредові Оттавіяні (зліва) — 80 років; кардиналові Еженові Тіссеранові — 86 років.

Повітряні пірати захопили цього року понад 160 літаків, що належали 48 різним країнам. На захоплених літаках було 15,000 пасажирів, що належали до 84 різних націй.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

НА ПРОДАЖ

РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Зайдіть або напишіть до «УВістей» (**UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alta.**), по гарні різдвяні картки:

► 10 українських карток — $1.25		
► 14 українських карток — $1.25		
► 21 англійських карток — $1.25		

Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.

Закресліть зверху, **котрих** карток бажаєте і вишліть нам:

NAME ....

ADDRESS ....

....

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (32)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Побачимо. Ось тут послухай, що про цей самий пункт пише ахтирський полковник його величества, Осіпов (Ґоловкін письмо Шафірову передає). Шафіров читає: 'Після невдатного заміру на царське життя, коли його величество цар мав до Батурина прибути, Мазепа всяко пильнував, щоб його величество, царя, предати смерти, або взяти до рук і віддати ворогам, а в минулу Пилипівку, з своїми полками сполучився і хотів іти на російські міста».

Шафіров скінчив.

«Було так?» питається Ґоловкін.

Кочубеєві в голові шумить. Його бентежить різкий голос Ґоловкіна, спочене чоло Шафірова, грізний погляд царя, хитре обличчя піддячого і глупі перестрашені міни писарів; тридцять три пункти його доносу переплутуються, він не знає що відповісти і повторює те, що перед хвилиною сказав: «Було, як на письмі стоїть. Я слова одного не збрехав».

«Значиться, Осіпов бреше?! Полковник його величества царя бреше, — що?! Мовчиш? Осіпов по словам твого товариша Іскри писав. Покликать Іскру!»

Знов тупіт драґунів, знову відчиняються двері і входить Іскра.

І він здивовано дивиться на червоний стіл, на важливу міну Ґоловкіна, на лискучий лоб Шафірова, на хитре обличчя дяка, на глупо перестрашені очі писарів і на свого товариша Кочубея. Який же він малий, мізерний, нужденний! Невже ж це справді Василь Леонтієвич, той самий, перед котрим шапки скидають старшини, раді, як він їм свою руку подасть? Невже ж це муж Любови Хведорівни, отцей дідусь, що так покірно біля червоного стола стоїть?

Що тут сталося так ненадійно?

Іскра кланяється портретові царському і його урядовцям.

Ні цар, ні урядовці не відповідають на поклін.

«Підійди!»

Іскра підходить до стола.

Його заприсягають і повертають віч-до-віч із Кочубеєм.

Шафіров читає нещасливий тринадцятий пункт так, як його Осіпов київському ґубернаторові подав.

Іскра поспішно ловить свої слова з товстих губ Шафірова і стурбовано кліпає очима. Морщить чоло.

«Так ти казав?» — питає Ґоловкін.

«Так я казав ахтирському полковникові його величества, Осіпову», — відповідав Іскра.

«А тобі хто казав?»

«Я від Василя Леонтієвича чув. Він при жінці свої , при Любові Хведорівні мені про це балакав».

«А чому Василь Леонтієвич того у своїм доносі не написав?»

«Не знаю. Але я радив Василеві Леонтієвичу. підождати, аж з'являться признаки провинности гетьмана Мазепи».

«Ти мені радив?» — питається нараз Василь Леонтієвич.

«А вже ж що радив, у присутності дружини твоєї, Любови Хведорівни. пригадай собі, в тебе пам'ять стара, я тобі поможу. Було це в твоєму дворі у Диканьці, в боковій світлиці при замкених дверях. Ми образ Спасителя цілували, той у золочених рамах, що його львівські малярі малювали. Тямиш?»

«Ні».

«Як же це, Василю? Ще Любов Хвеорівна питалася мене, чи я знаю черця Никанора, а ти питався, що за людина ахтирський полковник Федор Осіпов?»

Кочубей перечив головою. «Не тямлю».

Писарі і піддячий на три руки кожде слово пишуть. Ґоловкін дивиться на Шафірова, Шафіров на Ґоловкіна. Шафіров встає, підходить до канцлера, щось шепче йому, цей притакує головою.

Злобна усмішка в лівому кутку царських уст більшає.

Нагло Ґоловкін підноситься з крісла.

«Досить!» — каже і кличе піддячого до себе,

«Розвести їх по окремих світлицях і приставити варту. Добро і листи їх описати. Нікого не пускати до них. Брехуни, клеветники, суєслови!»

Піддячий навшпиньках іде до дверий. Боїться, щоб дошки в долівці не скрипіли. Відчиняє двері, видно драґунів з волоссям посипаним борошком і з шаблями наголо.

Шафіров дає Кочубеєві і Іскрі знак: «Пашол!»

На переді піддячий, за ним Іскра з Кочубеєм, по боках драґуни, — відходять.

Ґоловкін сідає на крісло. «Уф! Сволоч яка! Брехуни!»

Шафіров платком спочене чоло витирає.

Душно.

Кличуть попа полтавської Спаської церкви Івана Святайла.

Середнього росту, чорнявий, добре живлений на полтавських хлібах, він спокійно дивиться на своїх суддів, покладаючися на протекцію Іскри й Кочубея. Про заміри гетьмана Івана Степановича знає від Кочубея, більш ні від кого не чув. Не його річ туди пальці пхати. Його діло-церква. Але Кочубея послухав, бо він відомий ктитор і благодітель святих Божих церков. На бажання Кочубея свояка свого Петра Яценка до нього привів. Коли Кочубей каже, то видно, що так воно є, що гетьман Іван Степанович лихі наміри в душі своїй скриває.

«В душі?» — зривається Ґоловкін, — «а чого ж ти йому в душу своє немите рило пхаєш?»

Піп Святайло мовчить, ніби запевнитися хоче, чи справді в нього таке то вже немите рило. А по хвилині, набравши нової відваги, додає: «Коли гетьман Мазепа післав військо своє у Диканьку, щоб ухопити його милість Василя Леонтієвича, то я тоді поїхав до нього, до того ж Кочубея у Красний Кут, а звідтіля укупі з ним та з полковником Іскрою рушив до Смоленська. Решта вже відомо».

«Відомо, що ти така ж сама наволоч, як і твої протектори. Пішов теть!»

Привели сотника Ковалька як свідка по десятому пункті, в котрому говориться про єзуїта Заленського. Шафіров читає цей пункт. «У гетьмана у Печерському був ксьондз Заленський, Єзуїт, ректор винницький і той перед значними особами висловився так: ви, панове козаки, не бійтеся шведа, котрий не проти вас, а проти Москви лаштується. Той же ксьондз казав: ніхто не відає, де криється і тліє огонь, але як разом вибухне, чого незабаром вже треба сподіватися, тоді хіба кождий дізнається, але сю пожежу не легко буде погасити».

Чи не Варто Виграти Один з

5 АВТОМОБІЛІВ

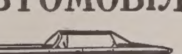

Розиграш квитків на автомобілі відбудеться в

СУБОТУ, 26 ЧЕРВНЯ 1971 р.

в епархіяльній оселі над озером Вобман.

Чеки чи грошові перекази за квитки треба виставляти на:

UKRAINIAN CATHOLIC DIOCESAN RECREATION BRANCH
P.O. Box 6330 — Postal Station C
Edmonton 20, Alberta

Please send me .... tickets at $1 per ticket on the 1971 Car Raffle.
Enclosed is my remittance (either cheque or money order).

Name ....

Address ....

....

Telephone ....

This sweepstake is conducted by the Ukrainian Catholic Diocesan Recreation Branch under the authority of the Government of the Province of Alberta.

КВИТКИ НА АВТОМОБІЛІ можна набути в кожного члена:

Української католицької парафії в Алберті.

В КРАМНИЦЯХ ВАШОГО МІСТА, де у вікні є виставлена афіша про розиграш.

Any member Lions Club, Northgate Branch, Edmonton and Grand Prairie Branch

«НЕ ЛЯКАЙМОСЬ ТРУДІВ І ПЕРЕШКОД»

ЗАКЛИКАЄ ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП ЙОСИФ

Творці української державности повинні бути для нас прикладом вірности і безстрашности. «Як вони, не лякаймось і ми трудів і перешкод», сказав Блаженніший Йосиф 1 листопада.

Того дня почато новий академічний рік в Українському католицькому університеті.

«Цьогорічна інавґурація Українського католицького університету припадає на 1-го листопада, який є нашим великим днем. Бо 1-ий листопада став символом найвищих і найблагородніших змагань українського народу впродовж тисячоліть його існування і діяння. Він став одночасно і символом участи нашої Церкви в будові і відбудові нашої держави в протиставленні до всіх розкладових і відосередніх чинників, в одній могутній, віковій дії», сказав Блаженніший Йосиф.

Він казав далі: «Нинішнє Євангеліє про воскресення юнака в Наїні є неначе прообразом життя українського народу! У всіх викликає подив грандіозна сила Христа і Церкви, що воскрешає сина: «Юначе, я тобі кажу, встань!» — і заплакана мати-вдова і обездолений народ, що супроводжав і ніс до гробу свого молодого, повного сил і надії члена громади! Яка то близька сцена, що повторювалась у нас століттями...

І наше уповання було завжди на Божу всемогучість і справедливість, на творчу силу Церкви. І тому наш плач і наші труди недаремні! Нас клали не раз до гробу, але помічники смерти не донесли до ями і не поховали нас.

Самостійна держава св. Володимира Великого мала славу на ввесь тодішній світ. Французький король Генрих одружився з дочкою Ярослава Мудрого. Княжий двір був осередком тодішнього політичного світу. Під культурним, політичним і господарським оглядом княжа держава була між першими в Европі. На жаль, через незгоди і навалу монголів, вона не встоялася і в XIV ст. перестала існувати як самостійний твір та незалежна держава. Її воздвигнули козаки в наступних століттях, але через перевагу ворогів поділено її між сусідів.

По довгому поневірянні, в 1918 р. була проголошена самостійна і соборна українська держава. Тим то 1-ий листопада такий пам'ятний для нас усіх. Біля піднесеного синьо-жовтого стягу згуртувалися наші найкращі сили, найсильніші уми і найблагородніші характери.

І на майбутнє, не зважаючи на всі труди і перешкоди, цей стяг мусить повівати високо над нами, і спільна ідея, яку він представляє, мусить окрилювати всіх українців по цілій землі, що боронять чести і належних прав українського народу. А во главі буде стояти і дальше наша Церква з своєю надприродною Божою силою Христа!

У своїй державі мусять бути забезпечені завжди права Церкви, як найсильнішого творчого і будуючого чинника в житті кожного народу, отже, і нашого. Бо ніде краще і повніше нарід не може виявити своєї належної пошани для Бога, як у своєму храмі і у своїй державі. Вона, як той вогненний стовп на пустині в дорозі до обіцяної землі, буде завжди просвічувати нашу путь!

З другого боку, мусять зникнути всі деструктивні елементи, що загрожують життю народу. Всі мусять держатися живого національного пня, жити його життям і його потребами та черпати з нього соки. Інакше вони мусять відпасти як сухе гілля, опинитися на чужому подвір'ї і там згоріти на кострі для чужого тепла.

Тому ми, задивлені у світло цього великого дня 1-го листопада, споминаємо всіх наших церковних і державних провідників, владик, духовних та мирян, в главі з Божим слугою митрополитом Андрієм, як носіїв прадідньої ідеї і провідників у боротьбі, що поклали свої голови за волю Церкви і народу, за найсвітлішу нашу традицію та історію та промостили для нас, зокрема для молодих, шлях і стали дороговказом на майбутнє. Вони — синтеза мучеництва і геройської посвяти життя для Бога і для народу. Як вони, не лякаймося і ми трудів і перешкод, бо все таки сьогочасні терпіння і жертви не мають тої ціни, що майбутня слава, яка в нас об'явиться». (Рим, 8. 18).

СВЯЩЕНИКІВ, які присилають «УВістям» оголошення богослужень, просимо вислати вже тепер повідомлення на місяць січень. У різдвяний час наша газета одного тижня не вийде.

Німецький ресторан у баварському стилі

Якщо хочете провести мило вечір при звуках добірної орхестри та з'їсти смачні німецькі страви, як віденський шницель, білі мюнхенські ковбаски, гарно присмаженого пструга чи струдель з яблик та інші того роду страви, відвідайте наш ресторан, який уряджений в оригінальному мюнхенському стилі.

Поручаємо теж европейські горілки, вина та смачні німецькі пива.

Відкритий від понеділка до п'ятниці від год. 5-ої попол. до 1-ої в ночі. В суботи від год. 1-ої попол. до 1-ої ночі.

HOFBRÄUHAUS

Tel.: 422-1742

10209 - 97 St., EDMONTON

УВАГА! **НОВА АДРЕСА!** УВАГА!

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ

35% ЗНИЖКИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs. REPAIRING, REMODELLING & RELINING

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

10012 - 101A Ave., Edmonton, Alberta

напроти McLeod Building

Phone: 422-4336 Res.: 455-3229

А. Колодка, власник

ВИКОНУЮТЬ «УТРЕНЮ» К. ПЕНДЕРЕЦЬКОГО

Едмонтонська радіостанція Сі-Кей-Ю-Ей минулого тижня пересилала з Філядельфії «Утреню» польського композитора Кшиштофа Пендерецького у виконанні симфонічної оркестри під керуванням Юджіна Орманді та хору.

Пендерецький, який раніш написав «Страсті (Пасію) за св. Лукою», бувши в Болгарії, захопився літургійними співами Великої п'ятниці і загадав поєднати давній церковний спів зі сучасним музичним модернізмом. «Утреня» Пендерецького має літургійні тексти церковнослов'янською мовою. І так співали американські солісти та хор.

Славна філядельфійська симфонічна оркестра цим разом мала додатковий інструмент: дерев'яні калатала, замовлені в Польщі. Польський композитор каже, що дерев'яний звук калатал підсилює атмосферу похоронної драми.

«Утреню» Пендерецького вперше виконували в Західній Німеччині. Твором зацікавилися теж в Америці. Музичні критики хвалять його.

Закоштуйте добрих часів при пиві “Олд Вієнна”

Канадське відстояне пиво, що найкраще смакує

ЗВАРЕНЕ ТАКИ ТУТ В АЛБЕРТІ

PREMIUM QUALITY Old Vienna LAGER BEER

O'KEEFE BREWING COMPANY LIMITED

Вісті з Едмонтону

ВІДЗНАЧИЛИ 25-РІЧЧЯ ВІДНОВЛЕННЯ ПЛАСТУ

(ос) Це велика ласка від Бога, що український Пласт, хоч поза межами України, міг безперервно розвиватися продовж 25-ти років. Спільною участю в Службі Божій у катедральному храмі св. Йосафата 8 листопада едмонтонські пластуни почали свої святкування.

Відкриття. В церковній авдиторії відбулося офіційне відкриття святкувань з участю всіх членів Пласту та великої кількости батьків і громадян. Після співу пластового гимну та відчитання святочного наказу, станичний пл. сен. Петро Саварин, відкриваючи святкування, привітав учасників.

Кілька новачок перейшли з новацтва до юнацтва, а гурток юначок «Васильки» (Стефа Пухир, Маруся Урбан, Катруся Урбан, Віра Саварин, Христя Стефанів, Богданна Горбай, Дарка Порохівник, Леся Ярова, Марійка Калинська, Люба Гуглевич і Леся Бойко) з гуртка «Мімози» перейшли з юнацтва до старшого пластунства.

День раніш, на курінних сходинах Ірка Кушка, Стефа Пухир, Віра Саварин і Христя Стефанів були відзначені за їхню виховну працю з новацтвом.

Гимном закарпатських пластунів закінчено офіційне відкриття святкувань.

Виставка. Пополудні того самого дня в УНДомі заходами Пластприяту відбувся парадний чай, що його підготовив комітет пань на чолі з С. Солтикевич, О. Тарнавською і Е. Байрак. Гостей вітали п-і С. Солтикевич і голова Пласту Петро Саварин. Чай наливали голови місцевих організацій.

У долішній залі були пластові виставки з діяльности за минулих 25 років. Це підготовили пластуни-сеньйори: Софія Климкович і п. Іван Стадник, Зенон Васараб, Надія Цинцар і Ольга Манастирська. Відвідувачі могли оглянути пластові видання та видання едмонтонської станиці, як книжки, журнали (для новацтва, юнацтва, старшого пластунства та сеньйорату), допоміжні виховні матеріяли для ведення сходин і таборів, обіжники, правильники, українські і пластові поштові марки тощо.

З видань пластової станиці в Едмонтоні були книжки: «Шляхом 10-річчя Пласту» і «Шляхом 15-річчя Пласту» (збірка статтей і матеріялів до історії діяльности пластової станиці в Едмонтоні в рр. 1948 - 1963).

Також були одновівки, запрошення, програмки імпрез, оголошення, посвідки пластових відзначень, пластові марки, видані місцевою станицею. З пластової едмонтонської хроніки були книги різних діловодів, хроніки гуртків, таблиця відзнак з кожнорічних таборів, вирізки з газет і журналів, пісні та вірші з різних таборів та імпрез.

Був на виставці також лист і світлина начального пластуна Сірого Лева, подарована едмонтонській станиці 1960 р., і статут станиці.

На виставці був кіоск кераміки з курсу, проведеного пл. сен. О. Манастирською з гуртком «Васильки». Деякі глечики були оригінально порозвішувані на плетеному плотику.

Гуртки та рої мали свої окремі кіоски, в більшості з українською тематикою. Свої кіоски вони старалися якнайбільш оригінально оформити. Перше місце здобув гурток прихильниць «Степові мавки». Був теж там також калиновий вінець на березовім стовбурі та горюча мініятюрна ватра-символи пошани до вояків Першого листопада. Над усім цим виднів портрет засновника Пласту д-ра Олександра Тисовського, роботи мистця Василя Бурака. Цей портрет, як також пластовий герб зі символами СКОБ були спеціяльно виконані і подаровані Пластові п. В. Бураком з нагоди 25-річчя відновлення Пласту.

Виставку відкрив коротким словом пл. сен. Петро Саварин.

У мистецькій програмі виступав гурток «Васильки», який при ґітарах співав декілька пісень, а пластун Орест Мороз грав на акордеоні.

З нагоди святкувань видано пластову одноднівку на 22 сторінки, де, крім статтей, багато інформацій про Пласт в Едмонтоні. Одноднівку розпродувано на чаю і концерті. Її ще можна набути за 75 центів.

Концерт. Закінчилися святкування в неділю 15 листопада концертом у залі УНО. За нього відповідала пл. сен. Марія Дитиняк. Курінь юнаків і юначок при співучасті пластової оркестри виконали дві пісні: «Гей життя ти наше», слова В. Софронова-Левицького, музика В. Божика, і «Гей, там у горах високих», слова А. П'ясецького, музика Ю. П'ясецького.

Олеся Цинцар деклямувала вірш Лесі Храпливої «Ватра». Накінець першої частини був збірний виступ гнізд новачок «Працьовиті» і новаків «Лісове царство», який вміло підготовила і справно провела пл. сен. Марійка Татчин. Це була приємність слухати їх співу і деклямацій та спостерігати, з яким захопленням вони виконували ролі різних звіриків, танок мавок та як пишалися своїми строями і масками. Дуже оригінальні «гнізда», в які вони то ховались, то виходили, залежно від програми, зробила п-і М. Бурак.

Після перерви пластова оркестра під диригентурою проф. С. Яременка дуже добре виконала в'язанку пластових пісень. Приємно було бачити в оркестрі, крім п'ятьох скрипок, два акордеони, дві ґітари, фортепіян і велетенський бас. Ще трохи інструментів, і ця оркестра могла б бути нашою гордістю.

Далі був хоровід укладу і підготовки п-і Наталки Доброліж-Маївської. Група юначак, у селянських народних строях, ніжно і делікатно вивели цей хоровід до такої ж музики. Варто б повторити його на більшій сцені.

Потім Ігор Говда деклямував вірш Дана Мура «Марш скобів». Цей вірш був спеціяльно написаний едмонтським поетом на ці святкування.

Потім курінь юнаків виконав вежі, а на закінчення юначки заспівали народні пісні: «Ой вербиченько» і «Ой, чорна я си, чорна». Гурток «Васильки» при ґітарах співав «В полонину» і «Де гори Карпати». Концерт закінчено пластовим гимном «Цвіт України і краса». Хори дуже добре підготовила пл. сен. Марія Дитиняк. Оформив сцену п. Василь Бурак.

Будьте вірні! На початку концерту слово до молоді сказав станичний Петро Саварин. Моттом його доповіді було «Юначе-юначе, все залежить від тебе: як захочеш, так буде!»

Він говорив про значення молоді для майбутнього нашої спільноти. Закликав до праці над собою, плекання характеру, розвивання своїх здібностей і до вірности. «Знайдіть собі ясно визначену ціль і змагайте до неї. Від вас залежить, чи будете великими чи малими. Будьте творчі, постійно підвищуйте свій рівень, а при тім будьте вірні, держіться всього, що рідне: народу свого, Церкви, мови, традицій предків своїх».

На пластове святкування прибули обидва українські Владики: католицький і православний, як теж священики. Багато було батьків пластової молоді і громадян.

16 листопада, в циклі радіопередач Централі українців-католиків, була пластова радіопрограма у виконанні едмонтонського Пласту.

Святий Миколай приходить до дітей

9 ГРУДНЯ В ПАРАФІЇ УСПЕННЯ

У неділю 6 грудня о год. 5:30 попол. святий Богоугодник Миколай загостить до української дітвори парафії Успення Пресвятої Богородиці й околиці. Діти привітають Св. Миколу в залі школи ім. св. Луки при 158 вул. - 104 авеню.

Батьківський комітет парафіяльної рідної школи запрошує охочих гостей до милої зустрічі.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 5 грудня:

о 7:30 веч. в авдиторії св. Івана, 10611 - 110 авеню: наукова сесія НТШ при співпраці українських жіночих організацій з доповіддю проф. Яра Славутича «Поезія Оксани Лятуринської». Твори поетки читатимуть п-і М. Дитиняк, п. Р. Осташевський і студентки В. Гуглевич та Л. Фарина.

* * *

Неділя, 6 грудня:

о 2:30 попол. в авдиторії св. Івана, 10611 - 110 авеню: чайне прийняття хору «Дніпро» з короткою програмою (враження з поїздки до Вінніпеґу і кілька пісень).

* * *

о 3 год. попол. в УНДомі: сходини ОЖ ЛВУ, ЛВУ і СУМ (у програмі світлини з України і Габону).

* * *

о 3 год. попол.: сходини гуртка книголюбів у домі п-і М. Дитиняк, 10952 - 148 вул.

* * *

Неділя, 13 грудня:

від 2:30 до 8:00 веч. в УНДомі: виставка рушників, чайне прийняття, доповідь п-і Ір. Павликовської, організована єпархіяльною управою ЛУКЖ.

* * *

о 3-ій год. пополудні в рідній школі парафії св. Юрія, ріг 113 авеню - 95А вул.: загальні збори Осередку НТШ. При цій нагоді буде відзначене 70-річчя видатного вченого і головного редактора «ЕУ» проф. В. Кубійовича. Якщо у визначений час не буде вимаганого статутом числа членів, то збори відбудуться пів години пізніше без уваги на число приявних членів.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ♦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ♦ Видає Спілка «Українські вісті» ♦ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ♦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ♦ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

НІЯКИХ ЗМІН У СХІДНІЙ ЕВРОПІ

Що значить советсько-німецький договір? Чому вже й у Варшаві зробили договір з Бонном? Про ці речі Л. Брежнєв знає досить багато. З його промови, виголошеної в Будапешті на з'їзді мадярської комуністичної партії, виходить, що в східноевропейських країнах дехто неправильно розуміє ці події, а може, нишком ще й сподівається якихось змін.

Ніяких змін не буде. Саме на це робляться договори з німцями. Так сказав Брежнєв, і нема причини не вірити йому.

Хоч мадярські комуністи належать до найслухняніших, Брежнєв заявив їм: «Комуністична партія Советського Союзу бачила і бачить свій найвищий обов'язок у тому, щоб і далі разом з усіма братніми партіями зміцнювати згуртованість країн соціялізму в спільній боротьбі...» („Радянська Україна", 25 листопада).

Пригадавши мадярам «Лунохода-1», Брежнєв сказав, що це «блискучий успіх советських людей». Московський гість також задоволений маневрами армій Варшавського договору. «Нашим спільним досягненням є значне зміцнення ефективности союзних збройних сил». Зате треба «це більше зміцнити наше політичне співробітництво, зміцнити організацію Варшавського договору». Ще потрібніша співпраця в господарській ділянці, а саме «розвиток соціялістичної економічної інтеграції».

Господарські потреби — цього Брежнєв виразно не сказав — були однією з причин німецько-советських розмов. Договори (Бонн, Москва, Варшава) «ґрунтуються на ясному визнанні реального стану справ в Европі», сказав Брежнєв і не забув згадати про «законні інтереси Німецької Демократичної Республіки». Отже, Москва не робить і не думає роботи будь-яких поступок. Советська партія залишається старшою сестрою, а Советський Союз — старшим братом, яких можна не любити, але боятись треба.

Німецько-советський договір викликав занепокоєння в «українському» Мюнхені. З мюнхенської точки погляду той договір є політичним нещастям. Але не конче з точки погляду інтересів українського народу. Якщо німці приймають теперішній німецько-польський кордон, то це українцям зовсім не шкодить.

Не шкодить їм також сувора лекція, яку Брежнєв читав мадярам. Зрештою, був у Будапешті малий інцидент, який, може, дещо говорить. Брежнєв більше разів згадував про «советський народ». Д. Каллаї, дякуючи московському гостеві за виступ, висловив бажання дальших великих успіхів «славній комуністичній партії Советського Союзу і дружнім советським народам». Не відомо, чи це розрізнення подобалось гостеві, який понад усе любить згуртованість.

ПРАВОСЛАВНІ АМЕРИКИ, ЄДНАЙТЕСЯ!

«Пролетарі всіх країн, єднайтеся!» — таке гасло друкує раз-у-раз кожна советська газета. Московська патріярхія ще не об'єднує православних усіх країн, навіть не закликає; однак дуже закликає і досить уміло веде справу об'єднання православних Америки.

Не зважаючи на всі перестороги грецького патріярха Атенагора, московська патріярхія створила «Православну Церкву Америки». Церква ця автокефальна. Проте Москва, звідки прийшов дар автокефалії, держить опікунську руку принаймні над новоствореною Церквою, а дехто каже, що і в тій Церкві.

У відповідь на грецькі протести прийшло ще одне вияснення, мовляв, греки не повинні забувати, що російське православне духовенство прибуло туди раніш на північно-американський континент. А втім, двері до нової автокефальної Церкви відкриті всім.

І тими дверми — повідомляє журнал «Єдіная Церков» (орган патріяршої екзархії у ЗДА) — входять щораз нові люди. Пристають до нової церкви групи болгарів, сербів, румунів. Є вже навіть один румунський архиєпископ. А українці? Православних «малоросів» є чимало. Українців, здається, ще нема. Зрештою, «Єдіная Церков» не любить такого розрізнення. Названий журнал з приємністю повідомляє, що собор Української Православної Церкви в Канаді холодно ставиться до ідеї патріярхії «українських уніятів». На жаль, московська патріярхія не притягає до себе православних українців. «Українці з деякого часу уважають себе за зовсім окрему від росіян етнічну групу і через це багато з них не хочуть звертатися до законної московської патріярхії по духовну юрисдикцію для себе» (1970, ч. 5, стор. 205).

В час, коли московська патріярхія робить усе можливе, щоб об'єднати православних Америки, і поглядає теж на православних українців, не можна не висловити здивування, чому пляни об'єднати всі юрисдикції наших православних братів — скільки було вже таких проєктів! — розбивалися і розбиваються раз-у-раз.

ДОМАГАЮТЬСЯ БІЛЬШЕ «ІДЕЙНОСТИ»

Українська підсоветська література, яка рідко коли була дзеркалом життя, завжди була барометром політичної погоди. Була і є.

На VI пленуму правління Спілки письменників України, що цими днями відбувся у Харкові, всі навипередки говорили про потребу «більшої ідейности». Режимний реакціонер В. Козаченко, закликав показувати в літературних творах «позитивного героя», що будує комунізм. Навіть Ол. Корнійчук визнав, що зробив замало: «Маю свій письменницький борг перед славним робітничим класом і маю його сплатити».

В оборону української мови виступив К. Гордієнко. Дуже несміливо й обережно. Він нарікав на канцелярщину, яка «привільно гуляє на мовному полі». Зразу додав, що недавно в Архангельську нарікали на канцелярщину. «Бо канцелярські бур'яни в однаковій (!) мірі засмічують як українську, так і російську мову».

«КАРПАТИ» ГРАЮТЬ З КУБИНЦЯМИ

Львівська футбольна команда «Карпати» наприкінці листопада грала двічі в Гавані з національною збіркою командою Куби. Перший матч львів'яни програли 0:1; другий виграли 3:0.

«ПРАВДА І ЛЮБОВ ДО НАУКИ ОБ'ЄДНУЄ РОЗКИНУТИХ У СВІТІ»

ЯКІ ЗАВДАННЯ НАШОГО УНІВЕРСИТЕТУ В РИМІ?

В Українському католицькому університеті в Римі почався сьомий рік навчання. З цього приводу Блаженніший Иосиф подав деякі статистичні дані про дотеперішню діяльність, а також вказав на завдання цього університету в сучасній дійсності.

«Звіт з діяльности за минулий академічний рік — сказав Блаженніший Иосиф — був би не зовсім зрозумілий, якщо б не кинути, бодай побіжно, оком на минуле українського університету в Україні. Там за царських часів було кільна університетів, але навчання в них було російською мовою. З прилученням Західної України до австрійської імперії в 1772 р. з часом відкрито двомовний польсько-український університет. Виклади відбувалися, деякі польською, а деякі — українською мовою. В 1917 р. цісар Карло I вирішив відділити українські катедри з двомовного університету і з доданими новими катедрами створити окремий український університет. Воєнні події і розпад імперії не дозволили провести цей плян у дію».

БОГОСЛОВСЬКА АКАДЕМІЯ

«Коли, після закінчення українсько-польської війни, Західна Україна була прилучена до Польщі, українські катедри ліквідовано; остався лише польський університет. Тоді українці створили свій недержавний університет, що впродовж кількох років діяв як Тайний український університет. Після арештів ректора д-ра В. Щурата, професорів і студентів, університет перестав існувати. Залишилися лише студії в духовній семінарії, що була богословським ліцеєм. 1925 року Божий слуга митрополит Андрей покликав мене на ректора духовної семінарії».

«Зараз треба було подумати про привернення студій на університетському рівні. Відбуваючи студійні подорожі до різних европейських країн, можна було бачити, що на Заході існують цілі університети під назвою інститутів, або академій. Польський уряд і далі не хотів згодитися на створення українського університету. Тому треба було взяти популярну на Сході грецьку, платонівську назву «Академії», вже добре відому в Україні за Петра Могили, а пізніше у православному світі, де й до сьогодні існують духовні академії. Організацію академії у Львові переведено на зразок західних університетів. І так у 1927/28 р. постала Богословська академія, що діяла аж до 1944 р., коли большевики її закрили подібно, як всі інші українські і церковні установи. Зразу в Богословській академії були два факультети, опісля три, а при кінці — чотири. В 1939 р. польський уряд був схильний перетворити академію в український університет. Але вибухла нова війна. Академія проіснувала ще короткий час за ґітлерівської влади; з новим приходом большевиків у 1944 р. її ліквідовано».

«Коли завдяки бл. п. папі Іванові XXIII і за посередництвом американського дипломата Н. Казенса мене звільнено з тюрми, мені стало наглядним, що спричинену впродовж 25 літ наукову порожнечу треба якось заповнити і, наскільки можливо, привернути давнє наукове життя. Правда, в Україні існувало в 1963 р. кільканадцять університетів та інститутів, одначе всі вони ведені в атеїстичному дусі. Конечним було наукове тіло, що протиставилося б цьому станові. Потрібно було створити українську католицьку наукову літературу, зібрати здобутки попередніх 25 літ і продовжувати далі. Щоправда, на еміґрації існував також Український вільний університет і Український технічно-господарський інститут, давніше в Празі і Подєбрадах, пізніше в Мюнхені, але вони не мали богословського факультету чи катедри релігійних знань, у противагу до атеїстичного світогляду режимних високих шкіл України. При тому вони мусіли боротися з великими труднощами, щоб зберегти своє загрожене існування».

УНІВЕРСИТЕТ У РИМІ

«Український католицький університет поставив собі трохи ширше завдання і тому став навіть помічним для вже існуючих високих шкіл: УВУ й УТГІ. Створені катедри українознавства в американських університетах мають обмежений специфічний засяг діяння. З цих причин у 1963 р. постав Український католицький університет, як висока наукова установа церковного права, покликана до життя компетентним авторитетом Української помісної Церкви. Виклади відбувались зразу в «Студіоні» над Альбанським озером, а коли викінчено будинок, перенесено їх сюди на віа Боччеа, ч. 478. Ближчі дані про його створення і діяння за перше п'ятиліття подані в окремому звідомленні, що появиться незабаром п.з. «Перше п'ятиліття Українського католицького університету».

«Кожний, хто входить на посілість Українського католицького університету, бачить перед собою широку, кількагектарову площу з величним храмом Святої Софії і університетською будівлею. Храм Св. Софії — це зображення Божої Премудрости, що проливає своє незглибне знання у світ. Кожна ангельська і людська постать є крихтою Божої Мудрости. Перед університетом відвідувач бачить двох сфінксів, що бережуть і скривають знання: це символи всіх труднощів у здобутті науки. Над входом буде ще вирізьблена «Книга» з написом з Апокаліпси, що висловлює християнську поставу: «Достойний ти взяти книгу і розкрити печать її» (5,9). А на будинку приковує увагу знаменний напис латинською мовою: «Правда і любов до науки об'єднує в розсіянні сущих».

ДВІ ЗАЯВИ

«Найвеличнішою подією в минулім академічним році було врочисте посвячення храму Святої Софії 27-28 вересня, завершене Святим Отцем папою Павлом VI, з участю численних кардиналів, єпископів, духовенства і понад 4,000 вірних з різних країн світу. Після цього відбувся концерт, на якому голова послів християнської демократії Джуліо Андреотті у своїй промові сказав пам'ятні слова: «Не було легко додати до списка, може, вже й неначе повного, римських церков, таких численних і так багатьох стилів, — не було легко долучити до видатного числа наукових і культурних установ, італійських і чужих, які знаходяться в нашому місті, щонебудь нове. Однак саме це сталося: собор, присвячений Святій Софії, і прибічна будівля українського університету в ісході становлять дві нові появи, супроти яких, і я в це вірю — християнський Рим та ввесь світський Рим, може і повинен зайняти гідну поставу, з признанням і подивом».

«Останнім завершуючим словом була промова Святого Отця: «Ми з радістю визнаємо подвижника цього діла, він бо на оцій римській землі засвідчує подвійну традицію Української Католицької Церкви: одну — релігійну, через здвигнення оцього нового храму, і другу — культурну, через заснування, ще тільки в початковій стадії, але багатонадійного і в сучасну хвилину такого знаменного, нового Українського католицького університету, що особливо відзначається студіями історії й думки України».

Накінець Блаженніший Иосиф сказав: «Український католицький університет подібно, як ідея патріярхату в цілій українській Церкві, об'єднює увесь український народ на цілій земній кулі. Своїми творами він проникає в науковий і громадський, український і чужомовний, світ; між бл. 1,000 різними університетами світу починається називати і УКУ. Під тими авспіціями і з попереднім дорібком вступаємо, за Божою допомогою, в новий, сьомий академічний рік».

БУДИНОК УНСОЮЗУ

Український народний союз будує 15-поверховий будинок у Джерзі Сіті, Н.И. Три поверхи і підвальне приміщення призначені для УНСоюзу і його видавництва. Будинок стоятиме на правому березі Гадсону.

Що і як робить наш університет?

Український католицький університет у Римі має чотири факультети (богословський, філософсько-гуманістичний, юридично-соціологічний і математично-природничий). Виклади відбуваються у всіх факультетах, але «в деяких тільки в обмеженому обсязі».

У Буенос-Айресі, в Аргентині, діє філія університету.

Ректорат «знаходиться в руках верховного архиєпископа; йому помагає, як віцеректор, митрат проф. д-р В. Лаба».

Деканом богословського факультету є о. проф. д-р М. Марусин; декан філософсько-гуманістичного (теж покищо математично-природничого) факультету — проф. д-р В. Янів; декан юридично-соціологічного факультету — проф. д-р М. Чубатий.

Усіх професорів і викладачів є 34: 8 — богословський факультет; 15 — філософсько-гуманістичний; 4 — юридично-соціологічний.

Студенти поділяються на звичайних і надзвичайних. В академічному 1960-70 році було 12 звичайних і 9 надзвичайних слухачів (зимовий семестер); 14 звичайних і 13 надзвичайних слухачів (літній семестр). Крім того, 12 слухачів (зимовий семестр) і 17 слухачів (літній семестр) було в буенос-айреській філії УКУ.

В УКУ від 25 травня до 5 липня був богословський і філософський курс з участю 40 студентів.

Бібліотека вже має понад 15,000 томів. Торік прибуло 3,500 нових книжок. Архів має понад тисячу документів. Музей (5,000 предметів) має два відділи: археологічний і мистецький. Керівником є п-і Софія Янів. Започатковано також зоологічний відділ, який веде о. В. Нардіні.

Видання УКУ (теж Українського богословського наукового товариства, верховного архиєпископства і студитів) свідчать про дослідницьку працю. Досі вийшло 65 томів. Минулого року УКУ опублікував: (1) восьмий том «Історичних джерел України», (2) 3-4 томи богословських праць Блаженнішого Иосифа, (3) о. Є. Камінський: «Влада київсько-галицьких митрополитів» (латинською мовою), (4) о. Ю. Кубиній: «Історія Пряшівської єпархії», (5) М.-Т. Карлоні: «Життя св. Иосафата» (італійською мовою).

Перша літературна нагорода — М. Понеділкові

МИКОЛА ПОНЕДІЛОК

«Зорепад» Миколи Понеділка — найкращий із 36 українських літературних творів, що появилися в 1967, 1968 і 1969 роках. Таку оцінку дало жюрі Українського літературного фонду ім. Ів. Франка в Чікаго. Автор «Зорепаду» одержить 1,200 долярів.

Другу нагороду — 800 долярів — присуджено Уляні Любович за книжку «Розкажу вам про Казахстан». Дві треті нагороди — по 400 долярів кожна — одержали Віра Ґармаш за поезії «Віднайдені роки» і Володимир Куліш, автор «Пацанів».

Членами оціночного жюрі були: проф. К. Біда (Оттава), С. Бубнюк (Вінніпег), М. Ґарасевич (Дітройт), М. Кушнір (Вашінгтон), Гр. Лужницький (Філядельфія), проф Я. Рудницький (Вінніпег) і Б. Стебельський (Торонто).

На третьому літературному конкурсі відзначено також (без ніякої грошової нагороди) ось ці твори: «Тінь і мандрівник» Володимира Гаврилюка, «Завойовники прерій» Яра Славутича, «Ключі» Галі Мазуренко і «Дві драми» Богдана Бойчука.

У Чікаґо 5 грудня буде «Вечір української літератури», в час якого вручатимуть літературні нагороди.

Рідна книжка в релігійнім вихованні

Роман ЗАВАДОВИЧ

У мирянських колах, що твердо стоять за помісність Української Католицької Церкви, лунають щораз частіші вимоги, щоб, здійснюючи постанови 4-го архиєпископського синоду, почали в наших церквах відправи богослужень живою українською мовою. (В єпархіях Канади з 1 січня 1971 Служба Божа буде відправлятися українською мовою).

Всі свідомі батьки й матері щиро бажають, щоб їх діти виховувалися по-християнськи і разом з ними брали участь у релігійнім житті своєї Церкви та своєї релігійної громади. Напрошується питання, що їм треба конче робити, щоб їх діти, як і батьки, розуміли українську Службу Божу та інші богослужения, українську молитву і проповідь, служили при Службі Божій, по-українському сповідалися, вчилися Божого закону (релігії), співали церковні пісні українською мовою тощо і щоб ці діти виховалися справді на таких відданих своїй Церкві мирян, якими були їх діди й батьки, що ставили Божі храми і, як було треба, вміли гідно постояти в обороні непорушности їх духа, обряду і традицій.

Отож, батькам треба конче подбати, щоб діти здобули по змозі якнайкраще знання української мови, бо надходить час, що вона стане в нас повністю літургічно-обрядовою і розмовною мовою рідної Церкви. Само собою зрозуміло, що без української мови не може бути української Церкви. Дехто з батьків може сказати, що він виповняє всі вимоги тієї конечности: розмовляє дома з дітьми українською мовою і посилає їх упродовж 8 чи навіть 11 років до рідної (українознавчої) школи.

Так і треба, але це ще не все, чого вимагає конечність. Є ще один великий обов'язок добрих батьків, якого вони не сміють занедбати: використання рідного друкованого слова в домашнім вихованні.

Практично це значить, що батько-мати купують дітям українські видання з казками, оповіданнями, леґендами і всяким іншим виховним моральним змістом і передплачують такі ж журнали, призначені для дітей і молоді. Цю дитячу літературу батьки спершу самі читають або переказують малим дітям, а далі призвичаюють їх самих читати.

Уже доказано, що ні дім, ні школа (раз на тиждень) не в силі дати дитині такого повного знання мови, яке їй дає читання книжки чи газетки. Лише на сторінках книжки дитина зустрічається зі словами, яких вона досі не чула, лише тут вона збагачує свій запас слів, фраз і понять, лише тут ознайомлюється з законами стилю, і це

(закінчення на 5 стор.)

Зимою низькі ціни за переліт з ЕВРОПИ до КАНАДИ

"СІ-ПІ-ЕР" допоможе вам спровадити вашу родину на відвідини

Не відкладайте нагоди, щоб ваша родина та приятелі побачили вашу нову батьківщину і ваш дім. ТЕПЕР — на це пора — з уваги на знижку цін за переліт, а саме за низькі прогулькові переїзди економічною клясою та низькі ціни за поїздку «відкривати Америку», коли можна легко побачити більше у новому світі.

«СІ-ПІ-ЕР» може для вас полагодити висилку гарного дарунку вашим батькам чи рідним у формі заплаченого квитка подорожі. Ці квитки можна сплачувати догідними ратами.

Зверніться до вашого аґента подорожів або найближчого бюра «Сі-Пі-Ер».

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» – то справа на ввесь світ.

CP Air

ВІТАЮТЬ ЕДМОНТОНСЬКОГО ЄПИСКОПА НІЛА

«Щиро вітаємо Вас, Преосвященний Владико, в день Ваших іменин. Бажаємо Вам міцного здоров'я, бажаємо витривалости у дальшій Вашій праці, бажаємо бачити успіхи Ваших трудів, бажаємо Вам задоволення з Ваших співпрацівників і з Ваших мирян, бажаємо Вам ще довгі роки провадити нас і радіти разом з нами із завершення нашої церковної структури патріярхією. На многі літа, Владико!»

Вітаючи Преосвященного Ніла, голова відділу КУК і місцевої Ради за патріярший устрій Роман Осташевський сказав ще й таке:

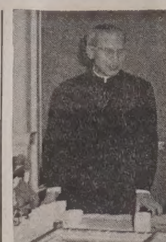

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ НІЛ

«Недавно проф. Василь Маркусь, перебуваючи в Едмонтоні, сказав до мене знаменні слова, які я хочу тут повторити у присутності української громади. Сказав він таке: ви в західній Канаді, головно в Едмонтоні, можете зробити багато для Української помісної Церкви, для української патріярхії, для української спільноти, бо у вас у проводі стоїть людина, яка вміла поєднати Боже з народним, людина, яка вперто й послідовно веде Едмонтонську єпархію до розвитку, яка беззастережно стала на позиції української патріярхії, людина, яку хотіла б у себе мати не одна єпархія. Ця людина — ваш Владика. Працюйте й допоможіть йому у його плянах, давайте тон церковному і громадському життю, а ми, розкинені по всіх усюдах, підемо за вами».

«Навів я ці слова, бо вірю — і всі ми переконані — в їхню правдивість», сказав промовець. «Ми, що маємо нагоду співпрацювати з Вами і вважаємо це за честь, переконалися, як глибоко Ви болієте над нашими недостачами, як щиро бажаєте нам зросту, як гараче любите нас, Божий народ Едмонтонської єпархії, і як самі тяжко працюєте, щоб поставити нас там, де б ми повинні бути».

Привітальну промову сказав теж о. Володимир Тарнавський як речник духовенства, а теж голова Централі єпархії д-р Ярослав Онуферко, який подав дарунок Владиці — іменникові.

Вечірку на пошану Владики організувала Централя єпархії; гостину приготовив другий відділ ЛУКЖ катедральної парафії св. Иосафата під проводом своєї голови п-і Віри Байрак.

До єпископської резиденції 24 листопада прийшло цього року дуже багато людей: священиків, представників парафій, організацій, установ. Деякі були теж із Британської Колюмбії.

Преосвященний Ніл від 1943 року був єпископом — помічником у єдиній у той час українській католицькій єпархії Канади. Від 1948 р. він є ієрархом Едмонтонської єпархії.

—o—

Богослуження: грудень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
6	23	Н	**25 по Сош. Амфілохія**	**29 по Сош. Николая Чуд.**
7	24	П	Катерини вмч.	Амвросія св.
8	25	В	Климента папи	Патапія преп.
9	26	С	Алипія преп.	**Непор. Зач. Преч. Діви М.**
10	27	Ч	Якова Перс. мч.	Мини мч.
11	28	П	Стефана препмч.	Даниїла преп.
12	29	С	Парамона мч.	Спиридона

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie

6. грудня — Гай Прерi 10; Гайнс Крік 3.
9. — Гай Прері 10
13. — Норт Стар 10; Ройс 3
20. — Ріно 10; Ґренд Прері 3
25. — Гайнс Крік опівночі; Гай Прері 10
26. — Ґренд Прері 10; Ройкрофт 3
27. — Ройс 10.

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

6. — Ст. Павль год. 8:30 р.; Ґлендон год. 10 р.
13. — Айрон Ривер год. 10:30 р.
19. — Ґлендон год. 10 р.
20. — Ст. Павль год. 10 р.
24. Навеч. Різдва — Ст. Павль: год. 8-10:30 веч. сповідь, год. 10:30 Вел. Повеч., год. 12-півн. св. Літургія.
25. РІЗДВО — Боннивил год. 11 рано.
27. — Єнша год. 10 р.

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

6. — Радвей (Річний мітинг)
13. — Восетна (Річний мітинг)
19. Миколая — св. Параскеві (Річний мітинг)
20. — Смокі Лейк. Жіночий мітинг по відправі.
22. Непорочне Зачаття — Радвей. Жіночий мітинг по відправі.
27. — Смокі Лейк (Загальний мітинг).

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572

6. грудня — Карвел год. 10:30
13. — Вайлдвуд год. 10:30 (річний мітинг)
19. — Черґіл год. 10 Литія
20. — Едсон год. 10:30
24. Навеч. Різдво — Менлі год. 10:30 веч. Нагода до св. сповіді, Всен. і св. Літургія опівночі.
25. РІЗДВО — Вайлдвуд год. 10:30 рано.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й брондзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

Едмонтонська церква
Пресв. Євхаристії, ріг 65 вул. — 120 авеню, тел. 477-8228, душпастирі: о. Я. Федуник і о. д-р М. Сопуляк

У неділю: 8.30 ранку — читана Служба Божа, 10.00 — співана Сл. Божа, 12.00 опівдні — чит. Сл. Божа.

У свята на тижні: 8.00 ранку — чит. Сл. Б.; 7.30 веч. — чит Сл. Божа.

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

6. — Голден год. 8:30; Дейзленд год. 10:30
13. — Голден год. 8:30; Коперник год. 10:30
20. — Голден год. 8:30; Голден-фарми год. 10:30
24. — Голден год. 11 вночі - Велике Повеч.; год. 12 ночі — св. Літургія і мирування людей.
25. РІЗДВО — Коперник год. 10 Велике Повеч.; год. 11 — св. Літургія і мирування людей.
26. — Дейзленд год. 10 Велике Повеч.; год. 11 св. Літургія і мирування людей.
27. — Голден год. 10:30 співана Сл. Божа.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279

6. грудня — Літур.

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

6. — Росінгтон 10.
13. — Атабаска 10 і Бойл 12:30
19. Св. Миколая — Фрейнс 10:30.
20. — Рімонд Парк 10.
22. Непороч. Зач. — Атабаска 9.
24. РІЗДВО — Атабаска опівночі
25. — Росінгтон 10.
27. — Бойл 9:30.

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

6. грудня — Ту Гилс, год. 10
9. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10:30
13. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ год. 10:30
20. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10:30
24. — Ту Гилс, год. 11 вночі
25. — Новий Київ, год. 10
26. — Ту Гилс, год. 10
27. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10:30.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

6. грудня — Мирнам 10; Бовелон 11:30
13. — Файделиті 9:30
20. — Ллойдмінстер 10:30
25. — Мирнам 12 опівночі; Ллойдмінстер 10:30
26. — Файделиті 10:30
27. — Мирнам 10:00.

о. М. Мартиняк
12204 - 113 Ave., Edmonton

6. грудня — Кемровз 9:00; Гей Лейкс 11:00
13. — Кемровз 9:00; Равнд Гіл 11:00, загальні збори
20. — Кемровз 9:00; Гей Лейкс 11:00
24. Свят-вечір (піст) — Равнд Гіл 10:00 веч. сповідь; 10:30 "З нами Бог"; 12:00 опівночі св. Літур.
25. РІЗДВО — Кемровз 9:30 р. сповідь; 10:00 р. "З нами Бог"; 11:00 р. св. Літур.
27. — Кемровз 9:00 р.; Равнд Гіл 11:00 р.

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

6. грудня — Редвотер год. 10:30
9. Непор. Зач. — Вог год. 10:30
13. — Редвотер год. 9:00; Федора год. 10:30
20. — Редвотер год. 9; Вог 10:30
25. РІЗДВО — Редвотер попівн. 12; Вог год. 10:30
26. Соб. Прес. Богор. — Федора год. 10:30
27. св. Стеф. — Редвотер год. 10:30.

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

6. — Вильна
13. — Стрий

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

6. — Левой 10:30
13. — Ренфурлі 10:30
19. — Іннісфрі 11 ренч 10:30
20. — Іннісфрі 10 ренч 10:30
22. — Іннісфрі 10 ренч 10:30
25. — Ренфурлі 12 опівночі; Іннісфрі місто 10:30
27. — Менвіл 10:30.

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent

6. грудня — Дервент 9:00; Елк Пойнт 11:00 год.
13. — Дервент 11:00
19. — Дервент 10:00
20. — Дервент 9; Верміліон 11:00

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

6. грудня — Витків
13. — Норт Батлфорд; 3 год. попол. Радісон
20. — Медовлейк
22. Непор. Зач. Пр. Ді. — Витків
25. РІЗДВО — Радісон
27. — Норт Батлфорд.

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47

6. грудня — Вонда 10:30
13. — Смагс 10:30
19. Св. Миколая — Гаврилюк 10:30 р.
20. — Пітерсон — 10:30
22. — Непор. Зач Бог. Вонда 10:30
24. Нав. Різдв. Хр., Григор — Вонда 10 год. веч.
27. — Смагс 10:30

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306

6. грудня — Кадворт 9; Твей 11; Волверін 3 попол.
13. — Бруно 9; Дана 11; Кадворт 3 попол.
19. — Кадворт 9
20. — Кадворт 9; Гамболдт 11; Леніген 3 попол.
22. — Кадворт 9; Бруно 11
24. — Волверін 9 веч.; Гамболдт 11 вночі.
25. — Кадворт 8:30; Твей 10 (о. М. Шевчук); Леніген 11
26. — Кадворт 9; Дана 11
27. — Бруно-місто 9; Кадворт 11.

о. А. Хоружний
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10

6. — Алвена-місто
13. — Алвена-фарми
19. — Св. Николая — Ланівці
22. — Алвена-місто
22. Непор. Зач. Пресв. Д. М. — Алвена-фарми
27. — Алвена-місто.

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

6. грудня — Вакав 9 р.; Прудгом 11р.
9. Неп. Зач. — Вакав 7 веч.
13. — Вакав 10; Ст. Джул 11:30 р.
24. — Вакав - опівночі
27. — Вакав 10; Сокаль 11:30 р.

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.

6. грудня — Вікторія 10 р.
13. — Вікторія 10 р.; Шемайнус 3 попол.
20. — Порт Алберні 10 р.
25. — Порт Алберні 11 вночі — Повеч. і Сл. Божа
27. — Вікторія 10 р.

✝

У другу болючу річницю смерти нашої невіджалуваної і незабутньої дружини, мами і сестри

бл. п. Надії РОМАНКІВ з ІВАНЦІВ

будуть відправлені Служби Божі й панахиди в катедрі св. Иосафата в Едмонтоні, Алберта, в суботу, 12 грудня в год. 8-ій ранку і в церкві св. Михаїла в Йонкерс, Н. Й., ЗДА, в четвер, 10 грудня в год. 8.30 ранку.

Прибиті горем:
муж д-р Іван Романків,
дочка Богданна Романків,
син д-р Любомир Романків,
брат з дружиною д-р Василь Іванець,
рідня в Канаді, Америці та в Україні

МОЛИТВА ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

«ДАЙ МЕНІ МУДРІСТЬ ПРОСТОТИ»

о. Микола ДЯДЬО

Є багато людей, що намагаються бути більшими, важливішими, впливовішими, славнішими, ніж вони в дійсності є чи можуть бути. Є люди, що вважають, що вони є наставниками інших, критиками людських учинків, хоч їх ніхто до цього не покликав і не дав їм жадного уповажнення. В додатку часто вони й не мають до цього природних даних.

Такі люди дуже далекі від того, щоб мати спокій душі. Бо яким чином може довгий час лишитися в спокою той, хто мішається в чужі справи, хто шукає між людьми пригод, хто мало або рідко коли збирає свої гадки докупи?

У книжечці «Наслідування Христа» (1,2) кажеться: «Блаженні простодушні, бо вони заживуть святого спокою. Каже до нас Ісус: Сину, поводься передо мною в простоті твого серця... Згадай, що по правді, ти грішник, підлеглий та обплутаний багатьома пристрастями. Сам зі себе ти заєдно того шукаєш, що нічим не є; хутко падаєш, хутко даєш поконатися, хутенько непокоїшся і хутенько опускаєшся. Нічого нема в тебе такого, чим би ти міг похвалитися; але багацько такого, чого б ти мав соромитися, бо ти далеко слабший, ніж можеш зрозуміти».

Великий був духом Божий слуга Андрій, що просив у Бога про мудрість п р о с т о т и. Господь поставив був його над сотнями тисяч, але він був простенький в одязі, страві, поведінці, трактуванні людей. Він знав, що «ніщо не здається ні чимось величним, ані дорогоцінним, ані дивовижним, ані поважним; ніщо не є ані величне, ані по правді хвальне, ані пожадане, як тільки те, що вічне. Нічого так не бійся, так не осуджуй, ані так не вистерігайся, як своїх хиб і гріхів; вони мають бути тобі прикріші за всякі інші дочасні втрати» («Наслідування Христа» 3,4).

«Блаженна простота, що не вступає на трудні дороги дослідів, а йде рівними і певними стежками заповідей Божих» (18,4).

Скільки то нині людей утратили віру, відреклися Бога і Церкви, бо захотіли знайти інші дороги, як дороги Божих заповідей? У деяких новітніх богословів, священиків, ченців і черниць не було небесної мудрости простоти, зате була земна «мудрість», якої центром є власна особа.

«Піддайся Богу і впокори свій розум перед вірою, а дасться тобі світло знання настільки, скільки буде тобі корисно і потрібно», каже побожний Тома Кемпенський (18,4). Справді, дивна річ, як дуже в наш час усі все хочуть самі пізнати, самі зрозуміти, самі прослідити. Не хочуть вірити Церкві, Богові; самі для себе хочуть бути вчителями, провідниками, настоятелями.

Немає в людей простоти, а велика себепевність і гордість. Пам'ятаймо, що «недовірків і грішників диявол не спокушає, маючи їх безпечно в своїх руках; але побожних і віруючих він усілякими способами спокушає і напастує» (Тома Кемпенський 4,18). Тому, вірні Божі діти, будьте обережні!

«Чого не можеш зрозуміти, те спокійно здай на всезнаючого Бога. Бог не обманює тебе... Бог пристає з простенькими, покірливим об'являється, малолітнім дає розуміння, чистим умам відкриває таємне значення, а перед цікавими і гордими Він скриває свою благодать» («Наслідування Христа» 4,18).

У простоті серця треба нам позбутися себелюбства, у простоті серця треба нам зблизитися до Бога. А щоб це було можливим, не прикладаймо забагато уваги до власних бажань і сліпих людських пожадань. Ми, буває, часто хочемо більше, ніж потребуємо. Позбудьмося неконечних побажань. Навчімся жити з меншим, то матимемо більше часу для Бога. Чим більше стараємося догодити своїм бажанням, тим дальше віддалюємося від Бога.

Таємниця злуки з Богом полягає в тому, щоб відділитися від світу. Чим більша відлука від світу, тим сильніша злука з Богом. Чому тратити час на неконечні речі, що не ушляхетнюють нашої душі? Маймо відвагу покинути особу або річ, що віддалює нас від Бога.

Дивімся на себе і на наше життя не з точки себелюбства, а з точки вічности. Тоді побачимо, що дуже маленько або таки ніщо в нас не варте того, щоб бути гордим із себе. Простота серця, простота слів, думки і діл, безпретенсійність і щирість у думанні, словах і ділах — це прикмета, що її любить Бог і люди.

Тому повторюймо за нашим славним Божим слугою Андрієм: «Боже, дай мені мудрість простоти». Дай мені мудрість малих, невинних дітей, що у простоті свого серця заслужили собі, щоб Ти, Ісусе сказав: «Як не будете, як діти, не ввійдете в небесне царство».

ПАПА МОЖЕ ВІДІЙТИ

Кардинал Мікеле Пеллеґріно, турінський архиєпископ, якого вважають особистим приятелем папи Павла VI, сказав в інтерв'ю, що чутки про можливість резиґнації папи м о ж у т ь справдитися.

Церковне право виразно передбачає можливість резиґнації папи. В такому випадку вибирають нового.

Папа Павло VI, після II Ватиканського собору, сам закликав 75-річних єпископів добровільно залишати свій пост молодшим.

—o—

У РИМІ СТВОРЕНО УКРАЇНСЬКУ ПАРАФІЮ

При церкві святих Сергія і Валха в Римі створено українську парафію. Офіційна грамота буде опублікована в «Благовіснику».

Створено теж «Релігійне товариство українців-католиків з осідком у Римі під назвою Свята Софія». Це товариство правно визнане Апостольським престолом та італійським урядом.

—o—

ЗВІЛЬНЯЮТЬ 80-РІЧНИХ КАРДИНАЛІВ

Новий папський декрет звільняє 80-річних кардиналів з їхніх обов'язків у Римській курії. Звільнення є не порадою, а наказом. Кардинали, яким сповнилось 80 років життя, відтепер позбавлені також права участи в конклаве, що вибирає нового папу.

Це останнє не подобалось 80-річному кардиналові А. Оттавіяні, який висловив жаль, що тепер покидають «давню традицію».

—o—

Рідна книжка в релігійнім вихованні

(закінчення з 4 стор.)

діється найлегшою, найприроднішою методою — методою читання якоїсь цікавої історії.

Що більше, не один молодий батько чи мати, які самі не володіють добре рідною мовою, поліпшують у себе її знання, читаючи дітям дитячу літературу. А що вже говорити про успіхи такого учня в школі — і то не тільки рідній (суботній), але в будьякій цілоденний англомовний школі! Такі діти зі знанням більше як одної мови, призвичаєні до умової праці, до думання, з розвиненою силою пам'яті, уяви, чуття є завжди найкращими учнями.

Діти, виховувані від колиски в товаристві книжки з атрактивними образками, казками, цікавими історичними, пригодницькими чи й побутовими оповіданнями, з релігійно-моральними сюжетами тощо ніколи не скажуть легковажно татові-матусі „Я не хочу читати юкі-книжки!", бо вони до неї привикли й полюбили її як складову частину свого оточення.

Без використання української книжки вдома нам оуде дуже тяжко, а то й неможливо виховати направду стійких свідомих мирян нашої Церкви та громади. Це була б велика прогалина у громадсько-релігійнім вихованні. Українське друковане слово в нашій історії вже не раз урятувало цілий нарід і його Церкву від духової загибелі (відродження XVI - XVII століть, Котляревський, Шевченко), воно збереже нас і наші релігійні святощі теж і тепер, якщо ми ділом докажемо, що вміємо його оцінити й використати.

Бо в мові — все одно, чи живій, чи утриваленій на папері — перебуває безсмертна душа народу. Кожний життєздатний нарід у світі будує з книг фундамент для храму виховання молодого покоління, для свого майбутнього.

Кожного року в листопаді-грудні проводиться в Америці й Канаді громадська дія під назвою «Двомісячник української книжки для дітей і молоді». Її гасло: українській молоді українська книжка!

Не забудьмо, що це гасло стосується і до нас, батьків-мирян! Нагадаймо собі обов'язок давати дітям у руки якнайбільше добрих виховних книжечок (їх і так небагато) і цим сповнім свою виховницьку повинність перед Церквою, народом і перед власною родиною.

26 НЕДІЛЯ
13 грудня

ЛИСТ ДО ЄФЕСЯН: зач. 229

Брати, як сини світла ходіть, бо плід світла лежить у всякій доброті і праведності і правді, досвідчайте, що подобається Богу, а не беріть участи в неплідних ділах тьми, але радше картайте, бо про те, що діється у них потаємно, соромно й говорити. Усе ж, що є доганним, відкривається світлом.

Бо все, що виявляється, є світлом. Для того говорить: Встань, котрий спиш, і воскресни з мертвих, а просвітить тебе Христос. Глядіть, отже, якби вам обережно ходити, не як немудрі, а як мудрі, користаючи добре з часу, бо дні лукаві.

Тому не будьте нерозумними, а зрозумійте, що є воля Божа. І не впивайтеся вином, в котрім є розпуста, а наповняйтеся Духом, бесідуючи між собою псальмами, і гимнами, і духовними піснями, співаючи і граючи в ваших серцях Господеві.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 66

Сказав Господь таку притчу:

В одного багатого чоловіка зародила добре нива. І міркував він сам собі, кажучи: що робити, що не маю де зібрати урожаю мого?

І сказав: ось що зроблю: розберу мої клуні і збудую просторніші, там звезу мій урожай увесь і моє добро. І скажу моїй душі: душе, маєш багато добра, зложеного на багато літ: споживай, їж, пий і веселися.

Сказав же йому Бог: нерозумний, цієї ночі зажадають від тебе твою душу, а те, що ти наготовив, кому буде?

Отак, хто для себе збирає, а не для Бога багатіє.

—o—

РАДІОПЕРЕДАЧІ З ЕДМОНТОНУ

З едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А щопонеділка і щовівторка пересилаються півгодинні українські релігійні програми:

7 грудня: Українська мова в богослужбі (о. В. Тарнавський);

8 грудня: «Важливіші дати з життя Христа» (о. В. Ваврик).

14 грудня: традиція святоАндріївських вечорів в Україні (п-і М. Дитиняк і «Мережки»).

21 грудня: передріздвяна програма.

28 грудня: святкова програма (п. Р. Осташевський).

Понеділкові радіопрограми о 9-ій годині вечора веде Централя українців-католиків Едмонтонської єпархії; вівтіркові програми о 8:30 вечора — група оо. василіян.

Гарний Різдвяний дарунок

для Ваших приятелів
УСЬОГО ЗА $5.00

Це річна передплата "Українських Вістей".

Кожного тижня на протязі року Ваші приятелі діставатимуть газету з цікавими вістками зі світу, з дописами про весілля, ювілеї подружнього життя ітд., між якими може бути й згадка про їх знайомих, з цікавою повістю та духовним читанням на кожну неділю.

Ми теж вишлемо новому передплатникові по-
Замовлення разом з грішми та нижче надруко-
різдвяний дарунок.
ваним купном просимо слати до Адміністрації "Українських Вістей".

Прошу вислати "Українські Вісті" як різдвяний дарунок на таку адресу.

Ім'я і прізвище нового передплатника: ....

Місцевість: .... Пошта: ....

Провінція: ....

Моє ім'я й адреса: ....

Залучую дол.: ....
відомлення, хто для нього замовив передплату як

Золотий ювілей щасливого подружного життя

Олекса і Ксеня Воробці

Мотто:
Далекий світ, величний час,
Пливуть літа рікою...
Богдан Лепкий.

Саме напередодні "дня батька", в суботу 20 червня 1970 р., любі діти, зокрема донька Богдана, а з ними члени ближчої і дальшої родини, свояки, приятелі і знайомі гідно вшанували 50-ліття щасливого подружого життя своїх батьків: Олекси і Ксені Воробців у Чергил, в Алберті. З тієї радісної нагоди відслужив о. парох Михайло Ґураль св. Літургію в церковці Пресвятої Евхаристії в Чергил у намірі Дорогих ювілятів, які приступили до св. Тайн: сповіди і св. Причастя, а опісля відновив чин вінчання складаючи їм найкращі побажання всього добра та многих і благих літ. І в церкві й опісля підчас вечері в залі Ліджен, де господарем був давній дружба Василь Шульган, що її заповнили вщерть, і діти з внуками і члени родини, приятелі і всі присявні не тільки співали з глибини душі многоліття Дорогим ювілятам, але й складали їм найсердечніші побажання дальшого щасливого подружного життя, днів ясних, літ щасних, щоб і далі багато гумору мали та його скрізь розсівали.

Від дітей вітав найдорожчих батьків найстарший син Володимир щирими словами і вручив дарунок. Зворушливим словом привітав милих ювілятів о. Богдан Сніґурович, недавній ще парох Чергил, підкреслюючи що в їхній гостинній хаті почувався ввесь час немов у хаті своїх батьків. Від свояків, односельчан, приятелів і знайомих та своєї родини привітав дорогих ювілятів М. Хом'як, що їх — немов на фільмі — бачить веселими і розсміяними: ще молоденькою дівчиною і молодим хлопцем у родинній хаті своїх батьків, далеко ще перед 1 світовою війною. І поплили милі спогади з побуту в родинному селі Сторонятині, де наші ювіляти побачили світ: Олекса 20 березня 1893 р., а тета Ксеня 22 травня 1897 р.

Там і проминули дуже швидко дитячі та юнацькі літа ювілятів. Батьківський дім, церква, школа, читальня "Просвіти", участь у аматорському гуртку й виставах, руханково-пожежному т-ві "Сокіл", спів у церковному хорі та важка праця на полі були твердою школою життя і виховання.

В 20-му році життя, тобто червні 1913 р. наш ювілят виїхав до Німеччини на працю, звідкіля вернувся 20 липня 1914 р.

З вибухом І світової війни зголосився разом з іншими 14 хлопцями з родинного села добровольцем до Українських Січових Стрільців у Львові, де й перейшли перший вишкіл. Коли ж обмежено число добровольців до зверх 2,000 мусів вертатись з хлопцями односельчанами додому. По дорозі мадяри двох з них арештували і во-УСС, пересидівши неповнно 8 місяців у Талергофі. Ювілят з іншими вернувся до родинного села, звідкіля швидко мусів їхати, на приказ нової царської влади, з підводою під Перемишль, де перебував аж до упадку тієї твердині в березні 1915 р. Ледве вернувся додому, вже 20 квітня того ж року арештували його та ще 14 осіб москалі, між ними рідного батька Дмитра та брата Іллю, як "мазепинців", які зголосились добровольцями до УСС, і всім довелось сидіти спершу 2 місяці у Львові, опісля в Бересті, Бугом, Луцьку, Києві, а декому з них опісля ще в Харкові, Курську, Самарі та по інших тюрмах з тим, що остаточно більшість з них з ювілятом включно опинились на засланні, у Пермі, а начальника громади з родинного села Петра Хом'яка заслали аж до Красноярська, де й він помер 1916 р.

По революції в 1917 р. вдалось ювілятові, як і його батькові та братові, і 8-ом іншим, вернутись 20 лютого 1918 р. додому. Аж до жовтня вдавалось щастливо оминути службу при австрійському війську тому, що родинне село було під карантанною внаслідок пошесті тифу. Вкінці треба було таки йти до війська, але прийшла ще двотижнева відпустка і пропам'ятний 1 Листопад 1918 р. Наш ювілят з 23-ма добровольцями, в тому двох 16 літніх, опинились негайно на протипольському фронті у Львові аж до відступу зі столиці в ночі з 21-22 Листопада. Незадовго наш ювілят разом з іншими добровольцями з родинного села приймали вже участь у наступі Дубляни і Малехів бл. Львова, ввійшовши з цілою четою односельчан у склад 4-ої сотні, під проводом сотника Євгена Коссаря, X куреня, IV золочівської бригади, де курінним командантом був сотн. Чолган, опісля полк. Ґаздейко. Заходом курінного команданта IX куреня, поручника д-ра Дмитра Блавацького, наш ювілят, ще з двома односельчанами, був приділений до полевої жандармерії УГА з тим, що по трьох місяцях вернувся знову до X куреня, в складі якого приймав участь у славнім бравурнім проломі під Чортковом та в наступі геройчної Української Галицької Армії аж до Курович у Перемишлянщині. Недостача стрілива і новий пролом армії Галлера під Золочевом, приновелив X курінь до відступу аж до Борщева, де ювілят з Теодором Хом'яком попав у польський полон: спершу до Бриґідок, опісля до Берестя н. Бугом і вкінці в Пикуличах, звідкіля вдалось щасливо втекти додому разом з кількома іншими односельчанами.

На самі Зелені Свята, 20 червня 1920 р., повінчав наших ювілятів у родинному селі о. парох Михайло Шумило і поплило їхнє щасливе подружне життя. Всевишній поблагословив молоде здоровими, гарними, рослими дітьми: шістьома синами: Володимиром, Василем, Михайлом, Романом, Мільком, Славком і двома донями: Богданою і Лесею. Очевидно з такою численною родиною приходилось з кожним роком щораз то важче пробиватись крізь життя тим більше, що спільне господарство з батьками ювілята було невелике, поля обмань, хата теж невелика, на 12 осіб.

Правда наш ювілят не сидів з заложеними руками. В 1926 р. закінчив успішно у Львові сільсько-господарський, ветеринарійний курс, разом ще з двома курсантами, що його влаштувало Т-во "Сільський Господар". На курсах викладали: д-р М. Стахурський, д-р Миколаєвич, інж. д-р Є. Храпливий та голова Ревізійного Союзу Українських Кооператив інж. Ю. Павликовський. А що незадовго в родинному селі засновано в 1928 р. районову молочарню "Маслосоюзу" ювілята призначено помічником ветеринарного лікаря д-ра Еліяшевського. Крім того 3 роки був справником кооперативи. Але всі ці побічні заробітки були каплею води в морі, якщо взяти до уваги видатки, на родину, що зростали непомірно з кожним роком. До того політичні умовини в Польщі, по ганебній "пацифікації" в 1930 р., ставали з кожним роком більш нестерпними, наш ювілят був двічі арештований, безпідставно, польською поліцією. І тому рішився остаточно виїхати до Канади, звідкіля дістав "афідейт" від односельчанина Дмитра Шульгана, який перебував уже в Чергил, в Алберті від 1930 р. Коли ж, здавалось, уже всі формальності з виїздом були вже поладнані, його двічі відложено: 14 травня і 1 червня 1939 р., з лікарських, мовляв, причин. І можна уявити собі гнітучий настрій і пригноблення наших ювілятів, які опинились в майже безвихідному положенні. Але козак не без долі. І нашим ювілятам несподівано допоміг остаточно з виїздом до Канади дідич з сусіднього села Підлісок Малих д-р К. Папара, тоді президент Хліборобської Палати у Львові, якому нераз ставав у пригоді наш ювілят із своїм знанням і досвідом як ветеринарний помічник. На його інтервенцію лікар негайно дозволив на виїзд з Польщі до Канади майже на передодні II світової війни, що як відомо почалась 1 вересня 1939 р. На щастя наші ювіляти були вже в тому часі в Канаді. Очевидно не з медом проходили перші дні, тижні і перші роки їхнього побуту в Чергил, в Алберті, де вони осілись і донині там проживають. Безробіття заставило двох найстарших синів: спершу Володимира, а пізніше і Василя зголоситись добровольцями до армії Канади, з якою оба приймали участь у воєнній кампанії на побоєвищах Італії і Франції. Оба були ранені, але Господь їх милував і оба вернулись здоровими по війні до Канади пробувши у війську: перший 5 і пів, молодший 3 і пів років.

У 1940 р. прийшов на світ, уже в Канаді, сьомий син Дмитро. Нині всі діти вже одружені і наші ювіляти втішаються 30 внуками і внучками проживаючи далі на фармі. Їхня гостинна хата, по виїзді з Чергил до Едмонтону Дмитра і Катерини Шульганів, стоїть усе отвором для кожного панотця, що обслуговує парафіян у Чергил та околиці.

Треба бо згадати, що наш ювілят дякує в церковці Пресвятої Евхаристії в Чергил від самого початку свого приїзду аж дотепер, разом з Василем Шульганом, і за весь той час теперішній о. парох Михайло Ґураль є вже 26-им пан-отцем, якому наш ювілят допомагав і допомагає радо, як дяк, вивчивши тропарі і кондаки та напіви ще в родинному селі від шанованого і всіма любленого дяка Іллі Блавацького. Він бо від 17 року свого життя аж до своєї смерти (прожив 86 років) не тільки був окрасою підчас Богослужень своїм милим, приємним голосом (тенором), але і був дяковчителем парафіяльної школи так довго, аж доки в селі Сторонятині не була відкрита в 1880-их роках народня школа. Пройшовши добру школу в родинному селі наш ювілят спішить до церкви з найбільшою радістю, щоб скласти Всевишньому подяку за щедрі ласки, що їх зазнав з дорогою дружиною і дітьми.

Але, якщо йде про нашого ювілята — то насправді він розминувся з своїм званням. З нього був би прекрасний журналіст, бо всім цікавився, усім хоче і старається допомогти, як про це мали нагоду переконатись десятки і сотні осіб, яким ювілят допомагав, по змозі своїх сил дуже радо, чи то в таборах переселенних по II світовій війні в Европі, чи в таборах вивезених і розсіяних по Сибірі аж до Монголії включно. Його пребагате листування буде преціннім документом до історії українського народу і тут і там.

Вкінці слід згадати, що побажання і дарунки ювілятам склали теж: д-р Володимир Блавацький, який приїхав з цілою своєю родиною на родинне свято своєї рідної тети аж з Монтани і д-р Мирослав Вареница, лікар з Едмонтону, якому ювіляти, як односельчанинові, допомогли приїхати до Канади.

Щасти ж Вам Боже, наші Дорогі ювіляти, на многі і благі літа.

М.Х.

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН ЗАСЛУЖЕНОЇ ПІОНЕРКИ К. ПРОЦИШИН

бл. п. Ксеня Процишин

В четвер, 22 жовтня упокоїлася в Бозі бл. п. Ксеня Процишин, з роду Ганасик, проживши 70 років свойого трудолюбивого життя. Відійшла з цього світу по вічну нагороду, по довгій недузі, якої терпіння й болі зносила терпеливо та корилась Божій волі. Хто відвідував її в шпиталі "Мізерікордія", був збудований її сильною й глибокою вірою, гідною правдивої християнки.

Бл. п. Ксеня Процишин прийшла на світ у Вишатичах, пов. Перемишль, 15 квітня 1900 р. До Канади приїхала з батьками в 1904 р. чотиролітньою дитиною. Її родичі осіли були зразу в місцевості Мусідора, Алберта, недалеко Мирнам, а відтак перейшли жити на постійне до Дервент, Алберта. Тут батько покійної Максим Ганасик з кількома співгромадянами поклав основи під релігійне життя парафії Дервент та був одним з будівничих церкви Вознесіння ГНІХ. в якій довгі роки виконував обов'язки паламаря та старшого брата.

Покійна Ксеня вийшла заміж 22 листопада 1929 р. за Александра Процишина, а вінчав їх о. Н. Крижановський ЧСВВ з Мондер. Чоловік покійної Ксені Александер походив родом з села Денисова, пов. Тернопіль. Обоє винесли з дому гарне релігійне виховання й тому цінили свою віру як великий скарб, якого не дали собі вирвати з серця нікому, хоч мусіли переживати чимало напастей. Молоді подруги працювали тяжко й згодом купили собі в Клендонан цілу секцію землі, куди перейшли жити на постійне 1945 р.

Праця й молитва виповняли трудяче життя покійної Ксені та її чоловіка і Господь благословив їхню працю й вони доробилися гарного майна, а громада діточок у хаті приносила їм радість. Всім дітям дали гарне християнське виховання, а часопис "Українські Вісті" та різні релігійні книжки, які батьки читали дітям у хвилини, вільні від праці, доповняли їхнє виховання.

В 1966 р. п-во Процишині перейшли жити до Едмонтону, де купили собі хату, щоб на старші літа життя зажити заслуженим відпочинком. Одначе в 1968 р. важко захворіла покійна Ксеня й опинилася в шпиталі. Хвороба виявилася затяжною й тривала через два роки. Чоловік покійної Александер відвідував хвору щодня й піклувався нею аж до самої смерти.

Покійну оплакують її вірний чоловік Александер, три сини: Адольф, Йосиф і Мирослав, три дочки: Анна, зам. Порфон, Розалія, зам. Фюл, та Маргарета, зам. Стокол. Окрім того брат Андрей, сестри: Анна, зам. Беліх та Олена, зам. Заблоцька.

Покійна полишила теж великий смуток та жаль по собі не лиш між своїми найближчими, але й поміж усіми, що її знали й шанували.

Тож не диво, що в навечеріє похорону на панахиді в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял зібралося велике число людей, головно з околиці Дервент. Теж у день похорону на похоронній богослужбі та св. Літургії було дуже поважне число людей, які заповнили просторий храм св. Йосафата. Похоронні обряди та св. Літургію відслужив о. В. Чопей, який теж і попращав покійну від імени парафії, родини, приятелів та знайомих.

Тлінні останки покійної зложено на українському цвинтарі св. Михаїла. Після похорону відбувся в Народному Домі поминальний обід. З нагоди похорону чоловік покійної Ксені Александер склав на "Українські Вісті" 15.00 дол. За жертву щиро дякуєм, а покійній Ксені вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Складаємо щиру подяку Всеч. о. В. Чопеєві за відслуження похоронних обрядів та слова прощання й потіхи. Дякові п. Зеньчукові дякуємо за гарний спів, а похоронному заведенню Парк Меморіял дякуємо за совісну й солідну обслугу. Дякуємо всім приятелям, що складали жертви на Служби Божі, а ближчій і дальшій родині та всім учасникам дякуємо за віддання послідної прислуги покійній і незабутній нашій дружині, мамі та бабі.

Чоловік, сини, дочки, зяті, невістки та внуки.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА САМООБРАЗУВАННЯ В 1916 Р.: перший ряд зліва: Г. Вакалюк, І. Кіріяк, О. Мокрій; другий ряд: М. Ілюк, А. Бабюк, А. Венгженовська, В. Мельник, С. Мельник, М. Якимчук; третій ряд: О. Лутчак, О. Лотоцька, Т. Кузик, Мельник (Рурик), М. Слободян, Н. Гура, Мельник, В. Гавриш; четвертий ряд: М. Шатульський, М. Маковійчук, П. Вирстюк, О. Вакалюк, С. Карпович, І. Клибановський, О. Сенюк, М. Ґура, М. Новаковський, І. Гуцуляк, М. Кузик; п'ятий ряд: О. Слободян, Н. Никифорук, Юрасик, С. Микитюк, С. Сітик, С. Мотрюк, К. Сітик, П. Головач.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ПОЧАТОК І КІНЕЦЬ ТОВАРИСТВА САМООБРАЗУВАННЯ

В. ГАВРИШ

Ще до війни існувало в Едмонтоні співочо-драматичне товариство "Боян", що було тісно зв'язане з греко-католицькою парафією. Окрім нього існувала ще соціалістична та робітнича група. Але ніодно товариство не вдоволяло всіх наших поселенців, які привикли були до старокрайових організацій, зокрема до товариства "Просвіта", яка вела широку культурно-освітню працю. Найбільшою була група, що існувала при греко-католицькій церкві, але й вона не виявляла належної діяльности. Священників тоді було небагато, вони мусіли обслуговувати дуже велику територію, де жили, розкинені, наші поселенці, до того дороги були погані, їздили кіньми або волами, що забирало багато часу, то й на культурно-освітню працю не залишалося багато часу. До того не всі священники надавалися до культурно-освітньої праці. Наслідком того члени церковної групи зачали один за другим залишати ту групу й шукати якогось іншого товариства, якого тут властиво не було. Тоді, знається мені, член "Бояна" Якимчук висунув думку, щоб зорганізувати зовсім нове товариство. Він зацікавив своєю ідеєю гурт своїх знайомих, які зійшлися в залі т.зв. Рудикової бурси, яка була властиво пресвитеріянського бурсою, й після довшої дискусії, створили товариство Самообразування. Зараз після того товариство розпочало свою діяльність. Воно дава-

(закінчення на 7 стор.)

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних лікі вв Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Пачки до Европи й Азії
Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

ПЕРШИЙ РАЗ!
ПРЯМІ ПОЛІТИ В КИЇВ!

★ БЕЗПЛАТНО — 66 Фунтів багажу
★ БЕЗПЛАТНО — Ручна сумка
★ БЕЗПЛАТНО — Напитки на літаку

ГРУПОВІ ТУРИ ПО РІЗНИХ ПАРШРУТАХ,
включаючи слідуючі міста:
КИЇВ - ЛЬВІВ - ТЕРНОПІЛЬ - ЧЕРНІВЦІ - СОЧІ, - ОДЕССА

ГРУПИ ВИЛІТАЮТЬ З КАНАДИ:
20 травня – 3 червня – 11 липня – 4 серпня
24 травня – 29 червня – 17 липня – 17 серпня
27 липня – 22 серпня

РІЗНІ ЦІНИ, починаючи від $875 з Едмонтону і Келґарі

Важливе!

Через то, що кількість місць на літаках обмежена, ви повинні зложити завдаток не пізніше 90 днів перед виїздом. Наприклад, якщо ви бажаєте їхати 20-го травня, ви повинні зложити завдаток **не пізніше** 20-го лютого.

За дальшими інформаціями звертайтеся до:

East-West Travel,
10553A - 97 Street
Edmonton, Alberta
Ph.: 424-9907; 422-1468

Inter-Nation Travel,
1605 Centre Street North,
Calgary, Alberta
Ph.: 276-1905

PLEASE SEND ME DETAILED INFORMATION

NAME ....

ADDRESS ....

PHONE ....

АЛБЕРТА В ДІЇ – Турбується людьми

Забезпечено основний плян здоров'я

Забезпечення здоров'я для всіх албертців, без страху що це потягне за собою високі кошта, це завдання, що його мав на оці Албертський уряд, встановляючи Албертський плян забезпечення здоровних послуг, та Албертський плян шпитальних послуг. Тепер забезпечено шпитальну опіку на загальних залях в додатку до основних здоровних послуг. Безпосередній видаток для мешканця Алберти є лиш оплата в сумі $5.00, якої вимагається при вході до шпиталю. Допомогою при плаченні оплати за Албертський плян здоровної опіки можуть користуватися особи та родини, яких майно, що підлягає оподаткуванню є менше, як $1,000. Основні здоровні послуги, що їх забезпечує Албертський асекураційний плян здоровної опіки включає всі лікарські послуги, спеціяльні операції усної ями, щорічну оптометричну перевірку, якщо потрібно, та неповні послуги хіропракторів, подіятрів та остеопатів. Оплата за послуги в рямцях пляну рівняється 100% професійній лікарській ставці оплат й виключав конечність, щоб лікар числив доплату за різницю між його належитістю і ставкою пляну.

Албертська комісія для забезпечення здоровних послуг купить в Албертському Голубому хресті (Алберта Блу Кросс) членство по повній ставці для негруповоі асекурації й запропонує його по зниженій ціні мешканцям провінції, з якого зможуть користати по негрупових ставках обезпечені в Албертському пляні забезпечення здоровних послуг. Тут будуть включені такі послуги, як пів-приватні та приватні шпитальні кімнати, вживання амбулянсу, ліки, уряджения, опіка доглядачки вдома, послуги натуропатів, клінічні психологічні послуги та направа зубів, якщо потрібна наслідком нещасливого випадку.

* * *

ВИКЛЮЧНО ДЛЯ ПАНЬ

В Алберті є в обігу приблизно 70,000 примірників книжечки, що називається "Тестаменти та спадки для албертців" (Will nad Estates for Albertans). Її надруковано первісно на те, щоб поінформувати албертських жінок про проблеми та спосіб діяння при укладанні завіщання, але згодом ця брошура притягнула теж увагу чоловічих організацій. Її передрукували теж комерційні організації, зацікавлені тою справою із з'ясуванням легального становища. Тепер цю книжку перевіряє та додає всі інформації аж посьогодні видавець, що ним є Албертське жіноче бюро. Бюро діє як зв'язковий між провінційним урядом та албертськими жінками та спеціялізується в збиранні, порядкуванні та публікації інформацій про справи, якими подрібно цікавляться жінки. Бюро провадить рівнож різні курси по провінції. Албертське жіноче бюро є відповіддю провінційного уряду на зростаючу участь жінок в комерційній діяльності та суспільному житті та на їхне бажання мати докладні інформації про постійно зростаючу різноманітність справ.

* * *

Зворот спадкового податку

Минулого року більше, як 500 спадкових маєтків дістали звороти спадкового податку разом на більше, як 5 мільйонів долярів. Ця програма звороту спадкового податку є фінансована з провінційної частини, що її провінція дістає з федерального спадкового податку, яку, на основі провінційного закону повертається спадковій масі померлих осіб, що були в добрій вірі мешканцями Алберти. Програма звороту має за завдання влекшити податковий тягар на спадкових маєтках у провінції й заохотити до інвестування грошей у Алберті. Сума звороту для спадкових маєтків, що підпадають під закон, є 75% федерального спадкового податку, що припадає на албертську посілість.

Кожний, хто плянує упорядкувати особисті спадкові справи, або особи, які ставлять внесок на звернення податку, можуть дістати вказівки від відділу звороту спадкових податків, в якому теж можна дістати брошуру, що в ній пояснено, кому зворот прислуговує, як про те старатися та які є вимоги для цього. Відділ оцінює, що в цьому діловому році албертські спадкові маєтки дістануть поверх 7 мільйонів звороту спадкового податку.

* * *

ФІНАНСОВА ДОПОМОГА ДЛЯ ЖЕРТВ ЗЛОЧИННОСТИ

Від жовтня 1969 р. 22 жертви насильних злочинів в Алберті дістали поверх 50,000 дол., як відшкодування за пошкодження, яких вони зазнали. Інші внески про допомогу розглядає тепер Рада, для відшкодування наслідком кримінальних поранень, встановлена для цієї цілі провінційним урядом. Кожний мешканець провінції, який зазнав поранення, як безпосередний наслідок злочину чи насильства, чи як безпосередний наслідок старання допомогти арештувати когось, чи зберегти спокій, чи допомогти поліційному службовикові у виконуванні його обов'язку, або хтонебудь з родини когонебудь вбитих в одній із тих обставин має право зробити скаргу про відшкодування.

Секретар Ради, кваліфікований адвокат, діє як дорадник для тих внескодавців, що не мають правного дорадника, й предкладає справу Раді. В правильних відступах часу відбуваються публічні переслухання для предкладання скарг. За повними інформаціями, як далеко сягають відшкодування та, як поступати при вношенні скарги телефонуйте до Ради злочинних відшкодувань на ч.:
229-3087, Едмонтон.

* * *

СПЕЦІЯЛЬНІ ПОСЛУГИ ДЛЯ ОСВІТИ

Провінційний уряд через Албертське міністерство освіти забезпечує багато різних послуг, можливостей та фінансової допомоги в важливій ділянці спеціяльної освіти. Прим. в 1970 р. 2,1904 учні з такими недомаганнями, як недорозвиненим розумом, пошкодженим слутом чи зором були записані до шкіл. Сліпих дітей вдержується на кошт міністерства (оплата за навчання, переїзд та вдержання) в спеціяльних школах поза провінцією. Бібліотека шкільних книг, писаних друком для сліпих (Брайла) та записаних магнітих стрічок вможливила постійно зростаючому числові учнів залишитися в провінції. Міністерство теж уділяє субсидій на ведення та будову для упосліджених дітей шкіл, так публічних, як і приватних. Албертська школа для глухих, яку веде міністерство, вможливила навчання для прибл. 135 дітей протягом шкільного року 1970-71. В додатку до того школа підготовляє спеціяльну програму та осередок навчання для потреб дітей, що народилися емоційно незрівноважені та глухі. І, для покращання порозуміння, міністерство пропонує дорадчі та достосовані послуги, щоб допомогти батькам недорозвинених дітей. Пишіть до "Спеціяльної освіти" міністерства освіти, кімната 608, адміністраційний будинок, Едмонтон. (Special Education, Room 608, Administration Building, Edmonton).

* * *

ЗАБЕЗПЕКА ЗБУДОВАНА В ШЛЯХАХ

Щоб збільшити забезпеку на наших шляхах, стовпи із орієнтаційними таблицями, поставлені в багатьох місцевостях нашої провінції, ломляться під ударом автомобілів. Та, вбудована в шляхах, особливість спричинює, що металеві стовпи ломляться рівно на поземі дороги, як їх вдарить автомобіль, й викидають у воздух таблиці, які відтак падуть поза автомобілем. Албертське міністерство шляхів та транспорту включає багато більше особливостей забезпеки в будові шляхів. На проєктованих далекобіжних та скорих шляхах рови викопано достаточно широкі, з лагідними спадами та такимиж берегами з другого боку, із заокругленим долом, що дозволяє, щоб автомобіль з'їхав зі шляху вдолину й міг нормально виїхати назад, без скочування назад та зудару із другим боком рова.

Забезпечуюча цементова огорожа, призначена на те, щоб автомобіль міг виїхати на похилий беріг дороги та відтак повернувся назад на лінію їзди, вживається тепер в різних місцях, замість залізного поруччя. Світла, приміщені на високих стовпах на роздоріжжях, дають краще освітлення із менше стовпами, які становлять небезпеку для шляхового руху.

Очевидно, найбільш екстензивного усунення звичайних небезпек шляхового руху буде досягнено через будову повної системи далекобіглих доріг. Албертські водії авт втішаються тим досягненням на першій частині системи, користаючи із вповні розділених шляхів, таких, як між Едмонтоном та північною частиною Келгари та між Келгари та в'їздом до парку Бенф.

* * *

За дальшими інформаціями звертайтеся або до відповідних Албертських міністерств, або до Alberta Government Publicity Bureau, 1618 Centennial Building, Edmonton, Alberta.

ALBERTA IN ACTION
CARING ABOUT PEOPLE

Basic health plan provided

Health protection without economic fear is the objective sought for all Albertans by the Alberta government through the Alberta Health Care Insurance Plan and Alberta Hospitalization Benefits Plan. Standard ward hospital care is now provided in addition to basic health services. The only direct cost to the resident being the $5.00 fee required on admission to hospital. Assistance with the premiums payable to the Alberta Health Care Insurance Plan is available to individuals or families whose taxable income is less than $1,000.

Basic health services provided under the Alberta Health Care Insurance Plan include all medical services, special oral surgery, optometric examinations annually if required, and limited chiropractic, podiatric and osteopathic services. Payment of benefits under the plan is at the level of 100% of the medical professions' schedule of fees and has eliminated any need by the doctor to bill any difference between the payment schedules.

The Alberta Health Care Insurance Commission will purchase membership from Alberta Blue Cross at full non-group rates and offer it at reduced rates to residents, thus making other health services such as semi-private and private ward care, ambulance services, drugs, appliances, home nursing care, naturopathic services, clinical psychological services, and dental care needed because of accidental injury, available on a non-group basis to subscribers to the Alberta Health Care Insurance Plan.

Built-in highway safety

To contribute to safety on our highways, directional sign standards in many locations on the province's highway system are designed to break away upon vehicle impact. This built-in safety feature permits the metal standards to shear off just above the ground level, when hit by a vehicle, knocking the sign into the air to fall behind the vehicle. The Alberta Department of Highways and Transport includes many more safety features in its highway construction. On freeway-expressway projects ditches are made sufficiently wide, with gentle side and back slopes and rounded contours, to permit a car to go off the highway and normally recover without rolling or colliding with back slope obstructions. Safety concrete curbing, designed to allow a vehicle to ride up a sloping shoulder and be deflected back to the travel lane is being used in lieu of guard-rails at various locations. High mast lighting at interchanges permits better illumination with fewer poles to become traffic hazards. Of course, the most extensive elimination of common traffic hazards is accomplished via the complete freeway system, the first stages of which Alberta drivers enjoy with the fully-divided highways such as those between Edmonton and north of Calgary or between Calgary and Banff Park gate.

Exclusively for the ladies

There are, in circulation in Alberta, an estimated 70,000 copies of a booklet called "Wills and Estates for Albertans". Originally printed to advise Alberta women on the problems and procedures of drawing up a will, the publication has attracted the attention of men's groups as well. It has also been reprinted by commercial organizations concerned with this aspect of legal preparedness. Presently, the book is being revised and updated by its publisher, the Alberta Women's Bureau. The Bureau acts as liaison between the provincial government and Alberta women, and specializes in the collection, compilation, and publication of information on matters of particular interest to women. It also conducts various workshops throughout the province. The Alberta Women's Bureau is the provincial government's response to the growing participation of women in business and community life and to their desire for accurate information on an ever-increasing variety of subjects.

Estate tax rebate

Last year, more than 500 estates received estate tax rebates totalling over $5 million. This estate tax rebate program is financed by the provincial share of federal estate tax which, under provincial statutes is returned to the estates of deceased persons who were bonafide residents of Alberta. The rebate program is designed to relieve the tax burden on estates within the province and to encourage investment in Alberta. The amount of rebate to eligible estates is 75 per cent of federal estate tax attributable to Alberta property.

Anyone planning a personal estate, or persons making applications for a rebate, can obtain advice from the Estate, Tax Rebate Branch, which provides a brochure outlining eligibility, procedures, and requirements. During the present fiscal year, the branch estimates that it will return over $7 million to Alberta estates.

Financial aid for crime victims

Since October 1969, 22 victims of crimes of violence in Alberta have received over $50,000 in compensation for injuries received. Other applicants are presently being considered by the Criminal Injuries Compensation Board, established by the provincial government for this purpose. Any resident of the province who is injured as a direct result of a crime of violence or as a direct result of endeavoring to arrest someone, or preserving the peace or assisting a police officer in carrying out his duty, or the dependents of anyone killed in any of these circumstances, is eligible to file a claim for compensation.

The secretary of the Board, a qualified lawyer, acts as counsel for applicants who do not have legal representation and presents the case to the Board. Public hearings are held at regular intervals for presentation of claims. For complete information on the extent of compensation available and the procedures for making a claim, telephone the Crimes Compensation Board at 229-3087, Edmonton.

Special education services

The provincial government, through the Alberta Department of Education, provides a variety of services, facilities and financial assistance in the important field of special education. In 1970, for example, 2,904 students with such handicaps as subnormal mentality and defective hearing and eyesight enrolled. Blind children are maintained at the expense of the Department (tuition, travel and subsistence) at special schools outside the province. A library of textbooks in braille and tape form has allowed an increasing number of blind students to remain in the province.

The Department also provides grants towards operating and capital costs of schools for the retarded, both public and private. The Alberta School For The Deaf, operated by the Department, provided special educational services for about 135 youngsters during the 1970-71 school year. In addition, the school is developing a special program and learning centre for the needs of children who are both emotionally disturbed and deaf. And, to improve communications, the Department offers a consultative and referral service to help the parents of handicapped children. Write to "Special Education", Department of Education, Room 608, Administration Building, Edmonton.

ALBERTA GOVERNMENT SERVICES MOVE IN MANY DIFFERENT DIRECTIONS

For further information, apply either directly to the Department concerned or the Alberta Government Publicity Bureau, 1618 Centennial Building, Edmonton, Alberta.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(продовження з 6 стор.)

ло вистави, концерти, влаштовували доповіді ітд. До товариства належало дуже багато молоді. А дуже добрими театральними аматорами були М. Шатульський і В. Соколов. За якийсь час товариство зареєстровано в уряді. Було то 2 червня 1917 р. Статут товариства до реєстрації підписали: Сем Головач, Павло Рудик, Михайло Кошовський, Василь Небоженько, Василь Гавриш, Іван Коцан, Дмитро Пронюк, Василь Томяк, Іван Клибановський, В. Микитюк, Андрій Шимко, Іван Гоцуляк, Григорий Шевчишин, Д. С. Фербей, Петро Головач, Іван Ковальський, Никола Сенчук, П. Ващук, М. Якімчук, Олекса Краківський, Іван Мойса, М. Ілюк, Т. Грицай, Ілля Кіріяк, та Панько Федорович. Як видно із імен членів, що підписали статут, товариство мало дуже поважних членів. В нашому статуті (чартері) було предбачено, що при нашому товаристві будуть існувати молодіжні організації. Одначе практично вони існували лиш на папері. Їхні члени не проявляли ніякої діяльности. Зате саме товариство Самообразування таки вело жваву культурну діяльність. Але й це не тривало довго Почалися внутрішні розходження й тертя. М. ін. Павло Рудик думав, що нас всіх затягне до пресвітеріян. Йому то не вдалося. Були між нами й деякі дуже радикальних поглядів, які хотіли з нас зробити якусь революційну організацію. Але ми не давалися. Загал наших членів хотів вести культурну працю й дійсно самообразуватися.

Розходження в товаристві розпочалися, як розпочато організувати Українську Греко-Православну Церкву. Для того в Саскатуні відбувся великий з'їзд, на який ми вислали своїх двох найкращих членів М. Шатульського та І. Клибановського. Після повороту до Едмонтону, М. Шатульський написав велику статтю до робітничої газети в Вінніпегу п. з. "Кінські окуляри", в якій доказував, що творення Української Греко-Православної Церкви є те саме, що закладання окулярів коневі. Другий наш делегат рівнож виступив проти організації тої Церкви й доказував, що ніякої церкви вже загалом не потрібно бо церква перестаріла інституця й не має ніяких виглядів на будуче. До того вмішалися деякі члени греко-католики, які боронили греко-католицької Церкви й в нас, замість самообразування, розпочалися сварки й внутрішна боротьба. В нашому товаристві потворилися різні групи: радикалів, соціялістів та інших напрямків, на яких я навіть добре не розумівся. Наше внутрішне ідеологічне розбиття показалося, як прийшло ся нам зайняти становище до створеної Національної Ради в Києві з президентом Михайлом Грушевським на чолі. Ми, що почували себе українцями, визнавали Національну Раду. Зате наші соціялісти проти неї явно виступали. Між нашими членами зачалися великі сварки й гострі дискусії. Врешті ми вирішили, що наше товариство мусить зайняти якесь становище в тій справі й перевели голосування, хто за Національною Радою, а хто за большевиками.

Наші соціялісти заявилися більшістю голосів за большевиками й наше товариство, після того голосування, перестало існувати. Між прихильниками большевиків опинився й наш організатор Самообразування Якимчук. Багато членів Самообразування, які дійсно хотіли вести культурно-освітну працю та самообразуватися, опинилися знову без ніякого товариства. До тих належав також і я.

Стримайте свербіння — прочистьте скіру!

Пощо безпомічно крутитися і переносити тортури свербіння?

Elik's масть на екзему ч. 5

показалося успішною в багатьох тисячах випадків зовнішнього **поіритування скіри,** особливо при:

екземі
псоріязіс
ріньгворм
отруйному блющеві
атлетичній стопі

та в багатьох других скірних висипках.

Її лагідні складники приносять полегшу при поіритуванні і зачервненні скіри, помагаючи самій природі вилікувати недомагання скіри.

Ціни: $2.50, $3.50, $11.00

Ч. 5 вдержить навіть найбільш докучливе свербіння майже відразу — скіра гоїться скоро.

ELIK'S PRESCRIPTION DRUG STORE
Dept. CF
222-20 St. W., Saskatoon,
Saskatchewan

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9708 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212
Власник і керівник: Маріян Страшок

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

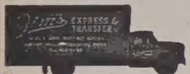

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

Провінційний посол М. Сенич

КАНДИДАТОМ НА БІЛЬШУ ОКРУГУ

В містечку Восетна відбулася велика номінаційна конвенція албертської партії "сошел кредит", в якій взяло участь поверх 1,000 осіб, втому 731 делегатів із правом голосу. Головним промовцем був провінційний міністер скарбу — А. Алборг.

За номінацію змагалося трьох кандидатів: теперішний посол з округи Редватер М. Сенич, теперішний посол на округу Віллінгдон, М. Мельник та купець із Восетна В. Хаба.

П. Мельник відмовився кандидувати в новій виборчій окрузі, бо в тій окрузі буде лише одна четвертина виборців із дотеперішної виборчої округи Віллінгдон, а три четверті будуть з теперішної виборчої округи Редватер. Тому п. Мельник уважає, що кандидатом з нової округи повинен бути теперішний посол М. Сенич.

Після заяви п. Мельника, переведено голосування, в якому дістав номінацію на кандидата партії сошел кредит у найближчих виборах М. Сенич.

Скасування виборчої округи Віллінгдон, позбавило албертських українців одного посольського мандату, бо в тій окрузі виходив звичайно послом українець й то великою більшістю голосів.

Зокрема велика шкода, що ця округа тратить такого відданого й щирого посла, яким був і є загальношанований і люблений теперішний посол М. Мельник. Проти касування тої округи протестував завзято едмонтонський посол В. Томин, одначе Легіслятура прийняла пропонований новий поділ й округу Віллігдон скасовано.

А. Андрюк

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати якмасть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

Посилаю ——— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: ....

....

Ім'я і
нова адреса: ....

....

(Адресу писати по-англійськи)

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

AUDIOTONE

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

● ПОТРІБНО ЧОЛОВІКА розвозити м'ясо в Едмонтоні. Постійна праця, добра платня. Мусить знати добре Едмонтон. Зголошення між год. 5-6 попол. на теле. ч.: 424-9424.

—о—

СОВЄТИ БУДУЮТЬ МОРСЬКУ БАЗУ В ЄГИПТІ

Від року совєтські техніки будують у Єгипті морську воєнну базу для совєтських кораблів. Базу будують на узберіжжі між єгипетським портом Олександрією і кордоном Лібії. До бази зможуть впливати совєтські воєнні кораблі, які тепер кружляють по Середземному морі. СССР вдержує тепер на Середземному морі воєнну фльоту найбільшу не лише в своїй історії, але навіть в історії царської росії.

—о—

НЕ ЗИЧАТЬ ГРОШЕЙ НА СОВЄТСЬКІ ТРАКТОРИ

Канадська компанія, що продає совєтські трактори, звернулася зі скаргою до міністра рільництва Г. Олсона зі скаргою, що канадські банки відмовляються давати позички на купно совєтських тракторів в рямцях т.зв. позичок на фармерське устаткування, за які ручить федеральний уряд. Олсон обіцяв справу розглянути.

—о—

КНИЖКА ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ПІОНЕРІВ

Товариство Українських піонерів Алберти видало друком книжку "Українські піонери в Алберти" в англійській мові. Книжка має 384 сторони друку, в твердій окладинці, багато ілюстрована і коштує $10.00 (десять долярів). Замовлення просимо слати на адресу:

N. SOLOWAN
11135 Groat Road
Edmonton, Alberta

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

Eaton's Hearing Aid Centre

H. M. WENSLEY

● Екзамінує безплатно слух
● Найкращі слухові апарати по найнижчих цінах
● Повна обслуга

Для докладного устійнення пошкоджень вашого слуху зверніться до
MR. H. M. WENSLEY, Eaton's Audiometrist.

ТЕЛ.: 424-0181

Централя слухових апаратів зачинена в понеділок
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

Не буде на весні виборів у Алберті

В Алберті ходили чутки, що албертський прем'єр Г. Стром задумує проголосити вибори ранньою весною 1971 р. На недавній конвенції партії суспільного кредиту прем'єр заявив, що в той час виборів не буде. Стром сказав, що він буде наслідувати в справі виборів свого попередника. Каденція теперішньої легіслятури кінчається 1972 р., отже,згідно з традицією, вибори повинні відбутися в 1971 р., може, в літі, а може, аж восени.

—о—

УМОВА УВІЙДЕ В ЖИТТЯ, ЯК Її ЗАТВЕРДЯТЬ ПАРЛЯМЕНТИ ОБОХ ДЕРЖАВ

У Римі чотири тижні був польський кардинал Ц. Вишинський, який домагався призначення для польських дієцезій на кол. німецьких землях постійних єпископів. З уваги на неполагоджені досі справи німецько-польського кордону Апостольський престіл призначав досі лише адміністраторів, а не постійних єпископів.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор
носа і залози (glands).
від глухоти, недуг горла, дин-
Tonsils, adenoids, сайнисис
ниці і кормового проводу
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Архівно-музейна збірка

В львівському українському літературному пам'ятнику з 1906 р. п. з. "Пересторога" читаємо: "И так то вельми много зашкодило Панству Руському, же не могло ни школ и наук посполитих розширяти и оних не фундовано; бо коли би були науку міли, тогди би за невідомостію своєю не пришли до такове погибели".

Так писав про школи та науку автор статті в давньому журналі. Сьогодні ми, хоч маємо й школи й дбаємо про науку, то всетаки не вспіваємо зберігати якслід нашої традиції та наших літературних пам'яток. Хоч в Україні є музеї й архіви, в яких є багато цінного матеріялу, то там часто трапляються дивні пожежі, які нищать цінні історичні та літературні пам'ятки минулого. Згоріли, чи пропали деякі пам'ятки, яких ніщо не заступить.

Тому стараймося збирати й зберігати ті пам'ятки, які маємо тут, у вільній Канаді, щоб їх залишити нашим нащадкам.

Таке завдання поставила собі й наша архівно-музейна збірка, яка збирає всяке друковане слово, світлини та інші пам'ятки, щоб їх зберегти для будучности. Може дечим прислужимося й нашим братам в Україні, якщо збережемо речі, чи друки, які там пропали.

Тому, якщо у вас є старі книги, друки, світлини, часописи, журнали або інші пам'ятки, будь ласка, присилайте їх до нас, ми їх збережемо.

Досі ми зібрали вже чимало вартісних матеріялів, які порядкуємо та приготовляємо показати незабаром на виставці.

27-ий СПИСОК ОСІБ, що нам передали свої матеріяли:

1.: п. М. РОМАНЮК, Чіпмен, Алта. Давні крайові і канадські календарі й журнали,

2.: п. Петро БАГРІЙ, Гамілтон, Онт. (третій раз) Лист бл. п. Гетьманича Данила СКОРОПАДСЬКОГО із 1948 р. до членів, прихильників і церковних настоятелів на чужині також цінні книжки,

3.: п. Ілько ОРЕНЬЧУК, Трейл, Бр. К. (третій раз) — свій житепис із приїздом до Канади та давні книжки.

Щира подяка всім жертводавцям. Присилайте до нашої збірки речі і пишіть на адресу:

Н. УОРУК
10231 - 98 Ст.
ЕДМОНТОН 15, АЛБЕРТА
Телефонуйте: 424-6905

—о—

• **У Польщі помер на 60 році життя кол. міністер закордонних справ А. Рапацький, який свого часу пропонував створити в середній Европі зону вільну від загрози атомної бомби.**

RIGHT from Safeway

It's important for you to KNOW that the meats you take home are RIGHT.
Our meat experts make sure YOU can be sure.
All cuts — roasts, chops, and steaks — are from top government grades.
Each is close-trimmed, with excess bone and fat removed.

Every purchase is GUARANTEED to please you or your money is returned.
Our money-back guarantee applies to EVERYTHING you buy at Safeway: meats, fresh produce, dairy foods, frozen foods, groceries. EVERYTHING is always guaranteed to be RIGHT at Safeway.

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED